

# SILVESTR 2009

KOMEDIE & PÁRTY

Městské divadlo Brno

FRANCIS  
VEBER

Mohutné oslavy  
příchodu nového roku  
již po desáté  
31. 12. 2009  
od 18.00 hodin  
(až do rána 2010)

V hlavních rolích  
Erik Pardus  
Lukáš Hejlík  
Režie  
Zdeněk Černín

- Po skončení slavnostního představení:
- k tanci a poslechu na jevišti hraje orchestr a zpěváci Městského divadla pod vedením dirigenta Karta Cóna
  - cimbálová muzika Václava Kovářka
  - silvestrovská diskotéka Jindry Eliáše
  - bohatý silvestrovský a novoroční raut o několika chodech
  - slavnostní příděvek o půlnoci na jevišti (vše v ceně vstupenky)

Předprodej  
vstupenek a místenek:  
Městské divadlo Brno  
Lidická 12, 602 00 Brno  
tel.: 533 316 410  
e-mail: komercni@mdb.cz  
Cena: 2510,- Kč



## VÁŽENÍ DIVADELNÍ PŘÁTELE,

když se v dávných časech, kdy byl člověk ještě bez všech těch současných civilizačních vymožeností ve všem odkázán na svůj každodenní soubor s přírodou, kdy s ní byl svázán svou každodenní prací – jak se tak psává: "od slunce východu do slunce západu lopotil na zemi, aby z ní vyzískal své živobytí", tehdy, podobně jako země, jako samotná příroda využíval člověk zimních měsíců k vydechnutí, k odpočinku. Dnes nejsme tolik závislí na zemi a mnozí dokonce za to, že ji neobdělávají získávají tučné finanční dotace! Dnes odpočíváme o velkých prázdninách a dovolených, tedy převážně v létě, v době, kdy bylo kdysi práce nejvíce a být jsme se s dobou stali přinejmenším moudřejšími (jak kteří), geny našich předků v nás přežívají a s brzkým stmíváním na nás doléhá lidsky přirozená chuť zastavit se, meditovat, přemýšlet nad svým osudem, nad údělem svých blízkých. Rozsvěcujeme novodobé svíce v podobě elektrických svítidel a čteme si, vyhledáváme různá lidská společenství, toužíme být v klidu spolu s těmi, které máme rádi, vyprávět si s nimi. Proč o tom přemýšlím? Onehdy jsem si s přítelem vyprávěl o tom, jak lidé spolu čím dále tím více jednájí skrz různá technická a chladná média a kolikrát už ani nevědí, že člověk, kterého potkají na ulici, je tím, se kterým si na facebooku hodiny píšou a mnohdy neznají skutečný hlas bytosti, se kterou hovoří převážně přes telefon, že neznají jeho barvu očí apod. I jsem se dozvěděl, že další novou módou je zaslání si nařilovaných zpráv z jednoho mobilního telefonu na druhý, kdy se například chlapec natočí při tom, jak nepřítomnému děvčeti oznamuje, že s ní končí, a pak jí takovou zprávu odešle a hotovo! Což o to, jsou ty počítače a ten internet a ty telefonní výběrnými pomůckami našich životů, ovšem jejich nadužívání podle mne nesvědčí o zcela zdravém rozumu současných lidských generací. Já si dodnes nezvykl číst knihy jinak než jako knihy papírové. Když čtu, chci mít tu věc v ruce. A když jsem musel oželet, že si lidé přestali psát dopisy, byl jsem krátce potom postaven před další novou naší společností – datové schránky. Nejsem žádný bláznivý katastrofista, ale opravdu začínám mít strach z toho, že už někdo chystá čípy do našich hlav, aby tak dal počítačovému panství do rukou plnou kontrolu nad každým člověkem, když už on sám se mu vydává čím dále tím více. Kdysi se to říkávalo o ohni, že je to dobrý sluha, ale špatný vládce. Podobně ostražitě bychom tedy měli nakládat i s oním požárem, který skrze počítače zachvacuje naši dobu. I další obraz, který mi byl přítelem představen, totiž svědčí o něčem velmi zruďném. Jeho pětileté dítě křičí, pláče a zuří, když mu rodiče nedovolí hru na počítači a považuje za největší trest, když mu tu hru na delší dobu zakáží.

Za pár dnů se ocitneme se svými nejbližšími kolem vánočních stromků, budeme se na tento svátek dlouho chystat a budeme pak jako za starých časů společně meditovat, přemýšlet o těch, které máme rádi. A budeme možná i přemýšlet o tom, proč tak vlastně činíme a proč tak rádi. Ptal jsem se přátel na to, co je na vánočních svátcích nejvíce těší a odpovědi by se daly shrnout do následujícího: nejvíce je baví přemýšlet o tom, čím potěší své nejbližší, tím, co pro ně připraví, ať je to krásné prostředí, štědrovečerní tabule, dárek, ale to vůbec nejvýznamnější byl pro všechny ten čas klidu strávený se svými milými. Tím nejpodstatnějším je blízkost jiné lidské bytosti a to, že jí učiní šťastnou a čas, který tím stráví, nehraje roli. I námaha s tím spojená se stává nejvíce smysluplnou. A to vše bez filtrace skrze moderní techniku. Prosím, abych nebyl špatně pochopen. Nebojuji proti telefonům nebo počítačům, jen opakuji příměr s ohněm: dobrý sluha, ale špatný pán!

Krásné vánoční svátky ve společnosti Vašich milých a blízkých Vám za všechny kolegy z Městského divadla Brno přeje

  
Stanislav Moša, ředitel MdB

B | R | N | O |

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO  
FINANČNĚ PODPORUJE  
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,  
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI



Ředitel:  
Stanislav Moša

Lidická 16, 602 00 Brno  
Tel.: +420 533 316 301  
Tel./Fax: +420 533 316 410  
www.mdb.cz

**DOKOŘÁN**

Šéfredaktor:  
Jef Kratochvíl  
Tisková mluvčí:  
Lucie Broučková  
Lidická 16, 602 00 Brno  
Periodikum registrováno  
pod číslem MK ČR E 12150  
147. číslo  
Vydalo MdB za finanční podpory  
Ministerstva kultury ČR  
Uzávěrka: 20. 11. 2009

Prosinec  
2009  
15. ročník

**DOKOŘÁN**

Cena: 15,- Kč

Václav Cejpek, Zbyněk Srba,  
Jan Šotkovský, Dalibor Štrunc

# BETLÉM

Režie: Zbyněk Srba  
Scéna: Jaroslav Milfajt  
Kostýmy: Andrea Kučerová  
Hudba a hudební nastudování: Dalibor Štrunc  
Dramaturgie: Jan Šotkovský  
Dramaturgická spolupráce: Václav Cejpek  
Kostýmní spolupráce: Eva Mesarč Jasičová  
Pohybová spolupráce: Martin Páček  
Asistent režie: Michal Isteník



Michal Isteník  
a Eva Ventrubová



Stanislav Slovák

Premiéra 31. října 2009



Alan Novotný, Stanislav Slovák, Lukáš Hejlík, Milan Němec

jef



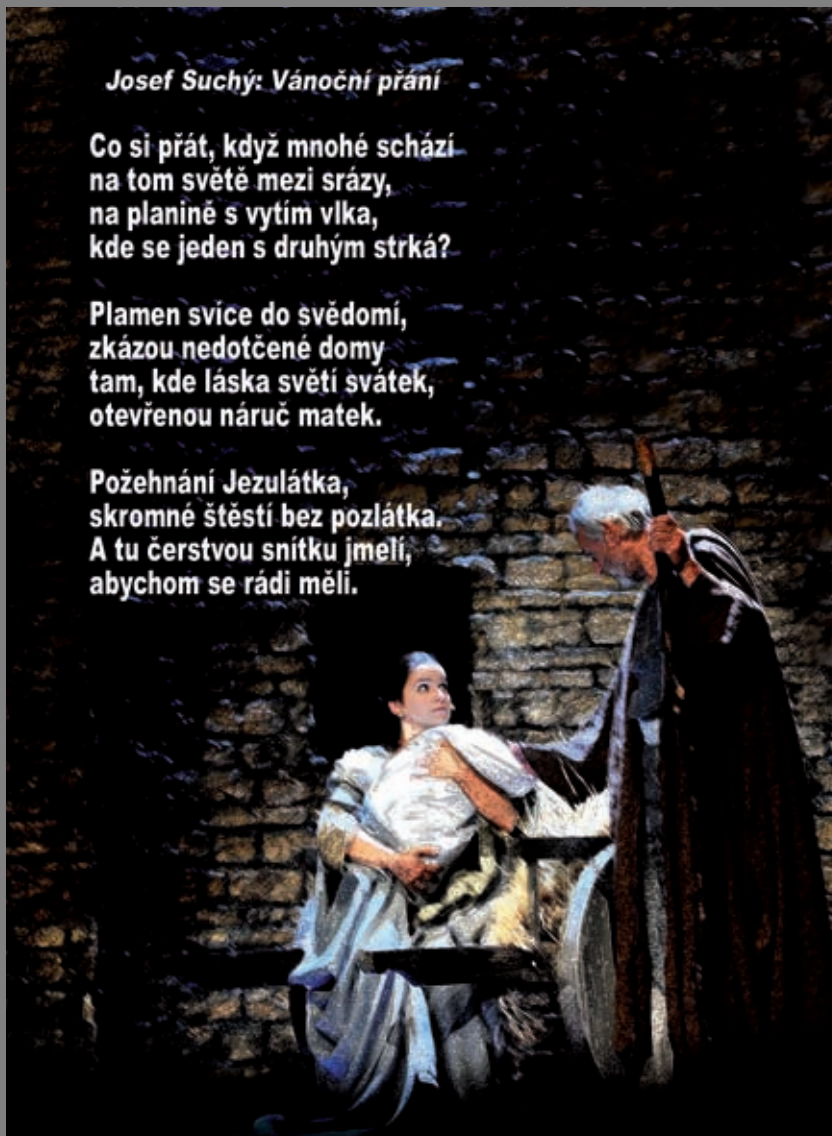
Foto: JEF Kratochvíl a Tino Kratochvíl

**Josef Suchý: Vánoční přání**

**Co si přát, když mnohé schází  
na tom světě mezi srázy,  
na planině s vytím vlka,  
kde se jeden s druhým strká?**

**Plamen svíce do svědomí,  
zkázou nedotčené domy  
tam, kde láska světi svátek,  
otevřenou náruč matek.**

**Požehnání Jezulátka,  
skromné štěstí bez pozlátka.  
A tu čerstvou snítku jmeli,  
abychom se rádi měli.**



**I vyvedl Hospodin Bůh ze země všeliký strom  
na pohledění libý...  
První kniha Mojžíšova 2,9**






**1. listopadu za účasti autora  
pana Duncana Sheika**



**ENÍ JARA**

**Režie: Stanislav Moša**





## LELKOVÁNÍ HONZY ŠMIKMÁTORA s IVANOU SKÁLOVOU

S Viktorem Skálou prý příbuzná není a k divadlu se dostala přes zpěv ve folklorním souboru, přestože ji táhla i matematika. No řekněme si na rovinu, že by Ivany Skálové byla škoda, kdyby se celý život hrbila nad rovnicemi. JAMU a nyní i Městské divadlo dalo rozkvést jejímu hereckému a pěveckému nadání - Stanislav Moša má zkrátka a dobře na talenty nos.

A Ivanka talent je. Dokázala to poprvé v Bídnicích, kde se míhala v sedmi různých kostýmech členky company. Od té doby hraje role významné, hlavní a titulní. Tedy Nanny, sestru Wolfganga Amadea Mozarta v muzikálu Mozart!, a dokonce samotnou Evitu. Že jsem

*inscenacích, v angažmá jste teprve od poloviny října. Musíme vás tedy nejdřív představit. Odkud jste se v Městském divadle vzala?*

Letos jsem ukončila studium na Janáčkově akademii múzických umění, obor muzikálové herectví. Již před rokem jsem úspěšně absolvovala konkurz do inscenace Bídnič, což byla moje první spolupráce s Městským divadlem Brno. Hned po Bídnicích přišla nečekaná nabídka a velká výzva - role Evity. Tu jsem nastudovala jako understudy (záloha, pozn. aut.) po boku Radky Coufalové a Hany Holišové. Poté následoval konkurz na Mozarta, na základě kterého jsem byla obsazena do role Mozartovy sestry Nanny. Mým třetím konkurzem bylo Probuzení jara.

*Teprve potom přišla nabídka angažmá?*

Pozvání do angažmá jsem od pana ředitele dostala již v červnu, ale kvůli studijním povinnostem jsem tehdy nabídku nepřijala. Teprve po splnění těchto zá-

vazků jsme se vzájemně dohodli na mém angažmá v Městském divadle.

*Poohlížela jste se i jinde?*

Musím se přiznat, že jsem angažmá nijak nevyhledávala. Vyhybala jsem se zodpovědnosti svého rozhodnutí a nechala to čistě náhodě. Nabídli mi angažmá ve Slováckém divadle v Uherském Hradišti, odkud pocházím. Bylo by krásné vrátit se do svého rodiště, ale Brno mi už natolik př-

## NENAHRADITELNÍ

zmínil významnou a titulní a vynechal hlavní roli? Záměrně. Ta jí premiérově čekala 21. listopadu a je to role Wendy v muzikálu Probuzení jara. O výjimečnosti tohoto díla svědčí hned osm Toniků (broadwayských divadelních cen Tony), které newyorská inscenace posbírala za rok 2006, kdy byla premiérována.

*Přestože vás diváci už mohli poznat ve třech*

rostlo k srdci, že bych ho nerada opouštěla. V neposlední řadě také kvůli mému studiu na druhé vysoké škole. Takže jsem velice ráda, že mohu být součástí souboru tady v Brně.

**Vaši nejnovější rolí je Wendla z muzikálu *Probuzení jara*, jehož předlohou je slavné drama Franka Wedekinda z konce 19. století. Jaká je tahle muzikálová Wendla?**

Hra se odehrává v období dospívání mladých studentů. Wendla je čtrnáctiletá dospívající dívka, která je však zároveň stále dítětem. Protože otázky dospívání a sexuality byly před sto lety tabu, netuší - stejně jako její kamarádky - co se s jejím tělem děje, a snaží se najít odpověď. Té se jí však nedostává. Díky tomu se dostane do nesnáží, na jejichž základě potom umírá. Wendla je čistá duše, životem dosud nepolibená.

**Mylíte, že je hra stále aktuální?**

Určitě. Přestože jsou v dnešní době informace snadno dostupné, najde se jistě spousta dětí, které odpovědi na své nejinčinnější otázky hledají u svých rodičů. Ti se však většinou takovému typu rozhovorů se svými dětmi taktně vyhýbají, nebo je raději odkážou na literaturu či internet. Určitě jsou rodiče, kteří se svými dětmi hovoří otevřeně na jakékoliv téma, ale upřímně si myslím, že ani pro ně není jednoduché přijmout fakt, že z jejich dcery se stává žena, ze syna muž. Z čehož následně plynou vzájemná nedorozumění. Navíc si myslím, že toto téma by mělo být blízké všem generacím. Zejména proto, že dospíváním si prošel každý z nás.

**Jaká je hudební složka muzikálu?**

Probuzení jara může na mnohé působit dojmem pop-rockového muzikálu. Já však souhlasím se slovy pana režiséra, že je to především hudba protestní. Stejně jako hudba, tak i vynikající překlad pana Joska přesně vyjadřují to, co ta která postava cítí a co chce sdělit. A o to jde především. O sdělení jak jemných, tak impulzivních emocí.

**Pojďme teď vaše dosavadní role v Městském divadle probrat jednu po druhé. První byla Babice v Bídnicích.**

Ano, ale jelikož hrají v Bídnicích v company, role Babice nebyla jedinou rolí, kterou v této inscenaci ztvárňuji. Vystupuji zde například také jako žebračka, dělnice, prostitutka, kuchařka, dívka na barikádách, svatebčanka...

**Kolik rolí v tom fofru, který company v Bídnicích má, stačíte ztvárnit?**

Celkem tedy asi sedm.

**Právě pro company jsou Bídnicí extrémně náročný kus, vidíte?**

Kolik rolí, tolik charakterů. V tom jsou pro company možná Bídnicí náročnější, protože těch rolí company obsáhne opravdu spoustu.

**Hned druhá vaše role byla titulní - Evita. Tu jste nastudovala jako understudy. Jaké pro vás bylo vystoupit poprvé na prkna?**

Poměrně náročné. Jelikož jsem jako understudy měla omezené možnosti zkoušení a z časových důvodů jsem vůbec nezkoušela na jevišti, byla jsem samozřejmě velice nervózní. Měla jsem jen



jednu generální zkoušku na jevišti asi den nebo dva před tím, než jsem šla hrát před lidi (to bylo asi měsíc po premiéře). Během té jediné zkoušky jsem se musela na všechno zeptat a všechno si vyzkoušet. I tak jsem ale odcházelá s pocitem, že si nejsem ještě na mnoha místech jistá. Bylo to takové vhození do vody a záleželo na mně, jestli udržím hlavu nad vodou. Ale i přes nervozitu, která během prvních taktů postupně odpadala, jsem si představení velice užívala.

**Další postavou, kterou jste ztvárnila, je Nanny, Mozartova sestra. Jak se podle vás představení povedlo?**

Troufám si říct, že představení dopadlo výborně, ohlas většiny diváků je velmi kladný. Mně osobně se velice líbí hudba. Kromě chytlavých sólových melodií jsou ve hře nádherná sborová čísla. Další z muzikálů, kde neplatí, že company je něco druhořadého. Každá z rolí má své místo a dohroma-





dy tvoří kompaktní celek, ohromující svou silou. Jak pěveckou, tak lidskou.

### **Jaká je Mozartova sestra?**

Nanny je kladná postava. Její klid a jemnost tvoří krásný kontrast nevybouřenému géniovi. Je mu nejlepší přítelkyní a především velkou oporou.

### **Jak se vám Nanny hraje?**

Hraje se mi dobře. Všichni představitelé Mozarta i Leopolda jsou mi výbornými hereckými partnery. Mám tuhle roli opravdu ráda. Herecky zajímavé jsou pro mne vztahy v našem rodinném trojúhelníku (Mozart, Nanny, Leopold). Být neustálým prostředníkem mezi otcem a synem je mnohdy velmi náročné. Nedovedu si představit, že bych takovou roli měla zastávat v reálném životě. Naštěstí mám sestru.

### **Která z těch dosavadních rolí, o kterých jsme se bavili, je vám nejbližší?**

Evita. V životě by mně nenapadlo, že se již v mých třiačtyřiceti letech naplní jeden, pro mne kdysi nespílitelný, životní sen. Jsem za to nesmírně vděčná a snažím se do jejího ztvárnění dát to nejlepší. Jak jsem se během studia na JAMU postupně setkávala s muzikálem, Evita mi něčím učarovala. Když jsem se dozvěděla, že se má muzikál Evita uvádět v Městském divadle, byla jsem hrozně smutná. Říkala jsem si: „Proč ji nenasadí na repertoár později? Až budu starší? Jako třiačtyřicetiletá se přece na konkurzu nemůžu ucházet o roli Evity.“ Mé zklamání pak jen podtrhlo to, že konkurz na Evitu nebyl ani vypsán. Nedovedete si představit, oč větší překvapení pro mne bylo, když mne pan ředitel oslovil.

### **Vaše jméno figuruje v obzazení uherskohradištského folklorního souboru Cifra. Spoluurčilo zpívání vaší dráhu?**

Řekla bych, že ano. Díky tomuto souboru jsem se poprvé dostala k divadlu. Ve Slováckém divadle potřebo-

vali několik tanečniců do inscenace Na tý louce zelený. Oslovili naši vedoucí, jestli by někdo z našich řad mohl nastoupit, a já jsem byla jedna z těch, co nastoupili. Tehdy jsem požádala jednu herečku, jestli by se mnou pracovala na technice zpěvu, kterou bych využila pro zpěv s cimbálovou muzikou. Jelikož to byla absolventka JAMU, muzikálového herectví, často jsme pracovaly s muzikálovými písněmi. Ona také byla první osobou, která mně dala podnět k zájmu o studium muzikálového herectví.

### **Jak dlouho se folkloru věnujete?**

Od sedmi let.

### **Vaše cesta k herectví byla tedy dána?**

Ani ve snu by mně nenapadlo, že se stanu herečkou. Byla jsem typ dítěte, které dokázalo celý den mlčet. Což mi zůstalo dodnes. Možná i proto jsem si ve škole oblíbila matematiku a geometrii. Při počítání matematických úloh nebo rýsování různých křivek toho člověk moc nenamluví. Takže mým cílem bylo VUT v Brně. Pak ale osud zamíchal karty a já jsem místo na VUT nastoupila na JAMU. Nebyla jsem tehdy stoprocentně přesvědčena, zda jsem zvolila dobře, ale řekla jsem si, že taková příležitost se přece jen nenaskytá každému a byla by hloupost jí nevyužít. A i když jsem se během studia přece jen vrátila i k matematice a začala dálkově studovat ještě druhou vysokou školu ekonomiky a managementu, rozhodně nelituji svého rozhodnutí! Naopak si o to více vážím každé minuty strávené na zkušebnách muzikálového ateliéru.

### **Co rodiče říkali na to, když jste, předurčená pro matematickou dráhu, dala přednost múzám?**

Řekli mi svůj názor, ale rozhovor zakončili tím, že mě budou podporovat ve všem, pro co se rozhodnu. Byli rádi, že se umím sama rozhodnout a že si za svým rozhodnutím stojím. Když jsem však po prvním ročníku zvažovala, zda ve studiu pokračovat, byli to právě rodiče, kteří mě v umělecké dráze podpořili. Nakonec jsem tedy vydržela a věřím, že jsem udělala dobře.

*Fotografie z muzikálu Mozart!,*

*režie: Stanislav Slovák,*

*foto: jef Kratochvil a Tino Kratochvil*







## ANETA MAJEROVÁ

### TANEC JE JINÝ SVĚT

Dvojnásobná premiéra čekala 21. listopadu na Anetu Majerovou. Už deset let se s ní setkávají diváci Městského divadla Brno jako s tanečnicí. V muzikálu *Probuzení jara* se ale vůbec poprvé představuje jako choreografka. Je to moje první samostatná choreografie vůbec, potvrzuje sedmadvacitiletá studentka mezinárodních vztahů, která ztvárnila postavy například v muzikálech *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Fame*, *Oliver* či *Cikáni jdou do nebe*.

### Oslovilo vás téma muzikálu *Probuzení jara*?

Od okamžiku, kdy jsem dostala do ruky scénář a hudbu, jsem byla přímo nadšená, že se můžu podílet na jeho realizaci a tvorbě. Příběh dvou světů, dětí a dospělých, probouzení a zakazování je a bude stále velice aktuální téma, které vtáhne do děje snad každého diváka. Musím se přiznat, že ne jednou jsem plakala, když jsem četla jednotlivé příběhy a pak ještě sledovala, jak ožívají. Tématem jsem jednoznačně nadšená.

### A jaká byla choreografická práce?

Bylo to něco úplně jiného, než když jsem se učila choreografie, které už byly dané. To jsou věci již ověřené, které fungují a předem víme, jaký bude výsledek. Je to vlastně taková určitá jistota. Práce na *Procitnutí jara* byla zcela odlišná. Najednou jsem si uvědomila, že tam stojím sama a nikdo mě nepovede za ruku. Byla to pro mě veliká zodpovědnost. Až teď si vlastně začínám uvědomovat, co vše práce choreografa obnáší.

### Neměla jste strach, že to neovládnete?

Strach... myslím, že to není to správné slovo. Nebála jsem se, naopak jsem se moc těšila. Mluvila bych spíše o velkém respektu a onom pocitu veliké zodpovědnosti. Pociťovala jsem velkou výzvu, už taky proto, že tento mladý muzikál získal osm cen Tony a stal se muzikálem roku. Poté, co jsem si přečetla výborně napsaný scé-

## HOSTEM DOMA

nář a poslechla úžasnou svěží hudbu, která je sama o sobě velice inspirativní, jsem zhlédla i originál, bohužel ne v živé podobě. Velikým přínosem mé inspirace se stal také pan režisér Stanislav Moša, který mi vždy



### ***Jak se vám spolupracovalo s ostatními tvůrci?***

Byla to velice příjemná a týmová práce. Uměli jsme se bavit o všem a měli dostatek prostoru k vyjádření vlastního názoru. Velice si vážím důvěry, která mezi námi panovala.

### ***A s herci?***

Nic jsem neočekávala a nechala se překvapit. Moc ráda předávám své emoce, energii, informace. Doposud jsem je předávala divákům sama za sebe, přímou cestou z jeviště, ale teď jsem měla možnost je vysílat přes někoho, a to už na zkušebně. Čili je to úplně něco jiného. Na jedné straně má člověk nějakou představu, které by rád docílil a již by se co nejvíce přiblížil. A na druhé straně musí vycházet z možností a již zmíněné přirozenosti herců, o což jsem se snažila. Byla to pro mě velká nová zkušenost.

### ***Jak jste se vlastně k tanci a choreografii dostala vy?***

Začalo to Taneční konzervatoří v Brně. Po osmi letech jsem pak absolvovala jeden konkurz v Městském divadle Brno, který mě zavedl až sem.

### ***Na jakou ze svých tanečních rolí na prknech Městského divadla Brno nejraději vzpomínáte?***

své jasné představy krásně vylíčil a byl pro mě velkou oporou.

### ***Co si přejete, aby z vaší choreografie vyčetli diváci?***

Vnímám to celé jako jeden příběh, který nerozděluji na tanec, zpěv či mluvené slovo, není to žádná exhibice a už vůbec ne show s velkými efekty. Je to celé postavené na jedincích s jejich vlastní energií, kteří dávají najevo své pocity tou nejvíce přirozenější cestou, ať už slovy, zpěvem, či pohybem a dohromady tvoří jeden velký celek. Procitnutí jara není taneční muzikál jako třeba Fame, Cabaret či Josef a jeho pestrobarevný plášť. Měla jsem hlavně na paměti heslo, že v přirozenosti a jednoduchosti je síla. A řekla bych, že celý muzikál je na tom postavený.





*V muzikálu **Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť**, režie: Stanislav Moša*

Všechny ve mně něco zanechaly, ze všech jsem si vzala to, co jsem právě potřebovala. Vzpomínám ráda na každý muzikál a ani si nevybavuji, že by mě nějaký nepobavil, či mi naopak něco vzal.

***Je těžší tančit, co vám někdo předepíše, nebo předepisovat jiným, co mají tančit?***

Vše má své pro a proti. Ráda tančím, co je mi dáno, zpracovávám zadání a snažím se přiblížit co nejvíce požadavkům. Baví mě na sobě pracovat a slyšet kritiku, která mě někam vede a posouvá. A co se týče "předepisování", tak to vnímám jako právě to předávání, o kterém jsem již mluvila. Předávání něčeho ze sebe, což mi přináší krásný pocit, zejména tehdy, když to má smysl. To je nenahraditelné.

***Jakou roli byste si chtěla zatančit? A jaký muzikál nebo dílo "zchoreografovat"?***

Hm. Naštěstí jsem měla mnoho příležitostí zatančovat si v dobrých muzikálech. Vždycky říkám, že bych si chtěla nejen zatančit, ale i zahrát a zaspívat v muzikálu Chicago čili se vším všudy. To by se mi líbilo! Nebo zatančovat cokoliv ve Fossy stylu. To jo, to by bylo fajn. A co se týče choreografie, to se nechám překvapit.

***Co pro vás tanec a pohyb znamená?***

Uvědomila jsem si, že je to jedna z mála cest, jak můžu naplno dát najevo své emoce, pocity, náladu, aniž bych měla nějaké zábrany či stud. Zkrátka si ho ráda užívám

naplno a je to pro mne takový malý únik od reality. Je to jiný svět.

*Foto: jeř Kratochvíl*





**22. listopadu 2009**

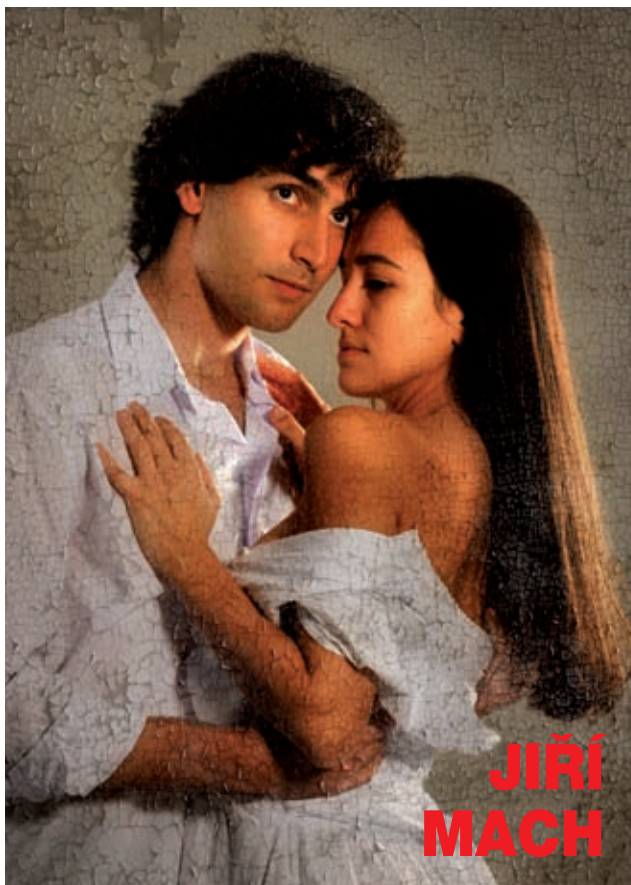


**PROBUZENÍ JARA**



**Režie: Stanislav Moša**

*foto: jef*



## JIŘÍ MACH

### MLADÝ HEREC JIŘÍ MACH MÁ ZA SEBOU DOBRÝ ZÁČÁTEK

Jiří Mach má teprve šestadvacet let a patří ke šťastným hercům, kteří získali své první angažmá v Městském divadle Brno. Není to tak

## V OSLNĚNÍ

dlouho, co se oženil s další členkou souboru Radkou Coufalovou, kolem dvanáctého ledna se jim narodí miminko, prý to také bude Jirka. Mladý nadějný herec pochází z Charvatské Nové Vsi, rodiče mají čtyři řádky vinohradu po padesáti metrech a pět řádků po sto metrech, Jiří jim pomáhá s těžší prací, přímo na výrobu vína by si prý sám netroufl, ale ví, jak na to. A hlavně umí zpívat a tančit, ostatně dokonalou dvanáctiletou průpravu získal v Břeclavě a Břeclavanu. Miluje pohyb; s jedním kolegou, jak se dále dočtete, vyrážejí na ko-

lečkových bruslích. Od roku 2007 vytvořil řadu menších i větších rolí, jednu z největších mu nyní svěřil režisér a šéf divadla Stanislav Moša v muzikálu *Probuzení jara*. V rodinné pěstitelce folkloru, ale žádný příbuzný se nevěnuje kumštu profesionálně.

### *Která byla vaše dosud největší role v Městském divadle Brno?*

Minulou sezónu jsme uzavírali *Baladou o lásce* v režii Petra Gazdíka, byl také spoluautorem. Hraji tam Erlanda v alternaci s Dušanem Vitázkem. Byla to fajn práce, není to klasický muzikál, má hodně činohry, hodně jsem se v tom naučil. To byla dosud moje největší role. A v *Probuzení jara* to je Melchior, hlavní mužská role, na jevišti zůstávám od začátku první scény až do úplného konce. Ale to vlastně vzhledem k režijní koncepci všichni kolegové.

### *O novém muzikálu Dokořán již informoval, připomeňme jen, že se pohybujete mezi svými 15- až 16letými vrstevníky, jednoho z nich hrajete a zpíváte. Jak se vyrovnáváte s věkovým rozdílem?*

Všichni jsme o něco starší než osoby, které představujeme. Já si v této souvislosti připomínám film Martina Friče z roku 1938 podle Jaroslava Žáka *Škola základ života*. Čuřila a další povedené studenty hráli herci, kterým bylo dvaatřicet. A já mám náskok, jsem mladší. Člověk se do toho raného mládí

musí nějak vtlačit.

### *Co ještě můžete o své roli Melchiora v Probuzení jara říci?*

Jsmo v procesu zkoušení, zrovna dnes (rozhovor vznikl v pátek 6. listopadu) jsme zkusili těžkou scénu, uvidíte, co z toho vyleze. Hraji kluka, podle mě, na svůj věk chytrého a vyspělého, školního

### *S Janem Apolenářem v muzikálu Červený a černý, režie: Juraj Deák*



premianta. Všechno mu v podstatě jde, je talentovaný na sport, na jazyky, měl by být i fyzicky pěkný. Než začnu zkoušet, nejdříve ze scénáře zjistím, co o mě postavě říkají ostatní postavy. Úsudek si dělám také z toho, jak postava reaguje. Můj Melchior se baví třeba o Faustovi, což taky není úplně normální. Je to takový mladý intelektuál, žádný suchar, ale zároveň zmitaný všemožnými pocity. A dřímá v něm obrovská energie. Nechci říct kulturista-intelektuál (smích), ale má to být pěkný a hodně chytrý kluk. Jen to nedává najevo hned napoprvé, nechce každého shazovat. Podle mě je hrozně hodný.

### ***Dovedete se žít do svých šestnácti let?***

Shodou okolností jsem se díval nedávno na své fotky z té doby kvůli nové občance. Je pravda, že jsem vypadal podobně jako dnes, jen jsem trochu zmužněl. Ale když se ohlím nahladko, jsem zase mladší. Já totiž měl už v šestnácti vousy. Neměl jsem ty životní zkušenosti jako mám dnes. Dovedu se vrátit o deset let nazpátek, myslím, že jsem byl taky vyspělejší jako ten kluk, jehož budu hrát. Je trochu dál než ostatní. Jak ve vnímání světa, tak i fyzicky.

### ***Uvažoval jste v tom věku o divadle?***

Hrál jsem v té době ve studentském divadle poezie Regina při břevclavském gymnáziu, kde jsem studoval. O profesionální dráze jsem neuvažoval. Impuls ke zkouškám na JAMU vzešel od Zuzky Lapčkové. Zuzanka je fenomén, cimbalistka, zpěvačka. Shodou okolností jsme s ní v Břeclavě dělali projekt, jmenoval se Ej hora, hora, mně už bylo 18, 19 let. Já jsem tančil a dobrovolně jsem se přihlásil, když bylo třeba zazpívat. Něco jsem zabékal, jak doma říkáme, a Zuzka hned: Když tak zpíváš, zkus to na JAMU na muzikál. Hýbete se a to herectví vás tam naučí (smích)! Přihlášku jsem podával, když jsem už studoval první ročník religionistiku na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity. O přijetí na JAMU jsem se dověděl ještě v prvním semestru, s přechodem jsem neváhal.

### ***Co vám dal folklorní soubor Břeclavánek a později Břeclavan?***

Moje sestra tam tančila a potřebovala tanečnicka. Byla sice starší, ale já byl větší než ona. Kluků bylo málo, šel jsem. Ale nebylo to proti mé vůli, v naší rodině se tradičně pěstuje folklor, zpívat mě učil nebožtík dědeček, bavilo mě to. Měl jsem šest let. Později, už v Břeclavě, jsme docela intenzivně tančili a zpívali, vždyť jsme měli až sto vystoupení do roka! Nedávno jsem si s Břeclavanem zatancoval asi po čtyřech letech, slavili jsme 55 let výročí od založení. Na zaskakování nemám moc času, ale když můžu, tak rád.

### ***Máte čas na účinkování v nějakém jiném divadle?***



***V muzikálu Červený a černý, režie: Juraj Deák***

Zatím mě neláká něco takového. I když - kamarádka Broňa Krchňáková, manažerka divadla Polárka, mě oslovila, zdali bych nezaskočil jako Šér Chán v Mauglím. Udělal jsem to rád, bylo to ale náročné. Tam jsem hrál dopoledne tygra s chraplavým hlasem a tady pak zpíval dvoják (rozuměj dvě představení za sebou) v Bídnících. Nebyl to žádný med, ale pro kamarádku jsem to udělal. Jenže pak jsme zjistili, že časově bych další představení nezvládal.

### ***Neláká vás alespoň občas vystoupit na některém jiném jevišti, větší než v Polárce?***

Vlastně až ve třetím ročníku na JAMU jsem zkusil svůj první konkurz, bylo to k inscenaci Jesus Christ Superstar. A když jsem tady poprvé hostoval, tak už to pak šlo jakoby ráz naráz. Prodělal jsem divadelní začátky jako většina, hrál company i menší role. To je normální a přirozený vývoj. Jsem rád, že poslední dobou dostávám větší důvěru a náročnější role. Více si toho vážím a uvědomím si, že to není samozřejmost, když dostanete rovnou velké role. Já jsem moc rád, že to bylo takhle a ne nějakým velkým skokem, fakt si toho moc vážím.

### ***To už odpovídáte na otázku, co pro mladého herce znamená angažmá v tomto divadle. Neptám se, abych se zavděčil vedení, opravdu mě to, a možná i čtenáře, zajímá.***

Pro mě je to možnost hrát velké divadlo, dostat se



***S Radkou Coufalovou v operě Mam'zelle Nitouche, režie: Gustav Skála***



**S Radkou Coufalovou  
v muzikálu  
Markéta Lazarová,  
režie: Stanislav Moša**

### **Jak vycházíte s alternujícím Ondřejem Báborem v roli Melchiora?**

S Ondrou se moc neznáme, vlastně až od začátku zkoušení. Je mladší, má tuším 19 let, studuje gymnázium, divadlo nikdy nehrál. My starší máme výhodu i v těch technických věcech, třeba jak a kde stát, proč je to někde výhodné a podobně. Je to Ondřejova první divadelní záležitost, přihlásil se na konkurz.

### **Ve kterých inscenacích jste hráli společně s Radkou Coufalovou?**

Jako partneři jsme byli s Radunkou v Markétě Lazarové a v Mam'zelle Nitouche, jinak jsme v poslední době na Hudební scéně hráli skoro ve všem.

### **Máte prý rád babiččin podlužácký dialekt. Zvete babičku i rodiče na**

#### **představení, v nichž hrajete?**

Babička už viděla snad všechna představení. Ale nerad ji i rodiče zvu na premiéru. Jsem spokojenější, když inscenaci vidí až v jakémsi usazeném tvaru třetí, čtvrté reprízy, na premiéře přece jen bývá nervozita. Při Probuzení jara možná udělám výjimku, tluču ale na dřevo.

### **Jako vinaře-praktika i teoretika se zeptám, kolik vína mladý herec vypije?**

Nevim jak ostatní. Já se přiznám, že večer, když přijdu po představení domů, sednu si, otevřu lahvičku. Ale nevypiji celou, dám si skleničku a láhev pak vyprázdním do tří dnů.

Jan Trojan, foto: jeř Kratochvíl

k velkým titulům, ke kterým bych se třeba v menším divadle nedostal. Když jsem v patnácti, šestnácti viděl Ježíše na videu nebo v televizi, byl jsem z toho úplně hotový. Nebo když jsem byl ve svých čtrnácti letech v Městském divadle Brno na WSS, ještě nestála Hudební scéna, viděl jsem Petra Gazdíka, Alenku Antalovou a řekl jsem si, to by mě možná i bavilo!

### **Kolik lidí z vašeho ročníku JAMU se dostalo sem do Městského divadla?**

Tři jsme v angažmá, dva pravidelně hostují, bylo nás osm.

### **Jak se vám pracuje s takovou autoritou jakou je Stanislav Moša?**

Musím říct upřímně, že dobře. Což vždy u některých ostatních režisérů nebývá, někdy herec musí luštit, co vlastně režisér myslí. Pan Moša ví, co chce, má svoji vizi. Pod jeho režijním vedením jsem už dělal Markétu Lazarovou, Bídničky. Tak velkou roli s tak rozsáhlým činoherním partem jako Melchiora v Probuzení jara jsem s ním ještě nedělal. Je to trošku jiná práce, více to rozebíráme, více o tom mluvíme.

### **Jaký je v Probuzení jara poměr mluveného slova a zpěvu, co je vám bližší?**

Více je asi mluveného slova, ale možná, že je to zhruba padesát na padesát. Nejblíže mám ke zpěvu. Díky průpravě z Břeclavanu mám také velmi rád pohyb.

### **Pro vás asi znamená pohyb hodně...**

Někomu se může zdát pohyb pro herce zanedbatelný, ale mně dost pomáhá. K mému školení v Břeclavanu se přidal na JAMU balet, jazzbalet, moderna, step, akrobacie. Vše se dá zúročit. Jen trochu lituji, že se k tanci na jevišti v rámci rolí moc nedostávám. Ale na druhou stranu musím říct, že v málokterém divadle (kromě našeho) se herec potká s muzikálovou rolí, kde se zpívá, hraje činohra a ještě i náročné tančí. V rámci pohybu se musím fyzicky vybit. Využívám k tomu také divadelní posilovnu, je to můj skoro denní chleba. Rád jezdím na kole a s kolegou Dušanem Vitázkem jezdíme v okolí Brna na kolečkových bruslích.



**S Martou Prokopovou  
v muzikálu Balada o lásce,  
režie: Petr Gazdík**



# ROČNÍ PŘEDPLATNÉ 2010

## ČINOHERNÍ SCÉNA

**Anton Pavlovič Čechov**

### **TŘI SESTRY**

*tragikomický svár mezi životní realitou a sny*

Vrcholné drama jednoho z nejnvýznamnějších světových autorů pro divadlo. Na příběhu sester Prozorových Olgy, Iriny, Máši a jejich bratra Andreje, které osud zavál do malého provinčního městečka, Čechov sugestivně zachycuje období konce 19. století se všemi protiklady. Sestry touží přestěhovat se do Moskvy, kde prožily své dětství. Jejich životní podmínky se však natolik mění, že sourozenci ztrácejí možnost realizovat svoje plány. Bratr Andrej se ožení s měšťačkou Natašou a postupně se smiřuje se svým bezperspektivním osudem i Olga. Tragicky končí láska Iriny a barona Tuzenbacha, neradostný je Mášin rodinný život. Tyto matné «krásné duše» samy sebe zošklivují drásavou výčitkou, že neumějí užitečně žít. Na jejich stescích a trýznivé bezmocnosti Čechov dokáže umělecky zobrazit nejen celou etapu vývoje ruské společnosti, ale i celou etapu vývoje lidstva. Proto si jeho hra dodnes uchovává svou životnost. Jednoduchý děj gradující až k napětí blížící se katastrofy rámcují vnitřní konflikty psychologicky zpracovaných postav, srážky mezi skutečnými a domnělými hodnotami. Důležitou úlohu hraje lyrismus. Jednotlivé detaily, výroky i celková atmosféra děje mají úžasný symbolický charakter a dodávají mimořádný zevšeobecňující a nadčasový ráz jedné z nejlépe napsaných her světové divadelní literatury.

*Režie:* Stanislav Moša

*Hrají:* Michal Isteník, Lenka Janíková, Markéta Sedláčková, Ivana Vaňková nebo Vendula Ježková, Svetlana Slováková, Milan Němec, Petr Štěpán, Vojtěch Blahuta, Jaroslav Matějka, Jan Mazák, Jakub Przebinda, Radek Novotný, Pavel Kunert, Eva Jelínková.

## HUDEBNÍ SCÉNA

**Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg**

### **LES MISÉRABLES (BÍDNÍCI)**

*muzikál podle románu Viktora Huga*

Tento muzikál byl k dnešnímu dni uveden ve více než padesáti světových metropolích: od pařížské premiéry v Palais des Sports v roce 1980 (v režii Roberta Hosseina) přes pro dílo zlomovou premiéru v Londýně v Barbican Arts Centre v roce 1985 (v režii Trevora Nunna a Johna Cairda) až po Broadway v roce 1987, kde byl

nominován na dvanáct cen TONY za nejlepší muzikál, hudbu, libreto etc. Jeho proslulost a oblibu u nejširších vrstev publika má v nejlepším smyslu na svědomí známý britský producent Cameron Mackintosh, který objevil jeho bohatou muzikalitu, emocionalitu a literární kvalitu a nechal je přeložit do angličtiny a znovu zinstrumentovat. Příběh o uprchlém galejníkovvi Jeanu Valjeanovi, který vychází z Hugova slavného stejnojmenného románu (1862), našel adekvátní zpracování v jevištním ztvárnění, v němž se mistrně prolínají příběhy hlavního hrdiny, jeho neúnavného pronásledovatele, policejního komisaře Javerta, malé osiřelé Cosetty, která najde domov a posléze i lásku studenta Maria, zvrhle komické dvojice majitelů hospody Thénardiérových, kteří přežívají za všech režimů... To vše na pozadí bouře doby, kdy v červenci 1830 v Paříži vyrostou barikády revoluce, již se mnozí hrdinové děje také účastní. Davové scény se střídají s intimními, láska s nenávisí a boj s nadějí v lepší svět.

*Režie:* Stanislav Moša

*Účinkují:* Petr Gazdík nebo Jan Ježek, Igor Ondříček nebo Petr Štěpán nebo Lukáš Vlček, Markéta Sedláčková nebo Lenka Janíková nebo Hana Fialová, Radka Coufalová nebo Marta Prokopová, Jan Mazák nebo Tomáš Sagher, Lenka Bartolšicová nebo Jana Musilová nebo Zuzana Maurery, Johana Gazdíková nebo Hana Holíšová, Jakub Uličník nebo Dušan Vitáček nebo Tomáš Novotný, Robert Jícha nebo Jiří Mach nebo Vladimír Volečko a další.

## ČINOHERNÍ SCÉNA

**Václav Cejpek, Zbyněk Srba,  
Jan Šotkovský, Dalibor Štrunc**

### **BETLÉM**

*pastorála aneb hry vánoční*

Přestože žijeme ve třetím tisíciletí, jsou pro nás Vánoce stále svátky, které si ponejvíce spojujeme s dobou, kdy ještě neexistovaly ani mobilní telefony, ani automobily, ani další civilizační vymoženosti. Jsou to svátky míru, klidu, lásky, rodiny, které si i mezi paneláky představujeme jako nesmrtelnou krajinu obrázků Josefa Lady. České divadlo již staletí čerpá z textů lidového barokního divadla. Okouzlují nás svým půvabným archaickým jazykem, divadelními postupy, zdánlivě jednoduchými, které však představují návrat k prasité elementární divadelnosti i navitou, se kterou traktují převážně biblické příběhy optikou a pohledem prostých venkovanů. Jsou to texty plné okouzlení, vroucné zbožnosti a (místy až drsně) zlidšťujícího

humoru. A právě po těchto pokladech se odhodlal sáhnout tvůrčí tým režiséra Zbyňka Srby a dramaturgů Václava Cejпка a Jana Šotkovského, aby z nich stvořil novou, osobitou inscenaci, která by měla být jak poetickou, líbeznou oslavou vánočních svátků, tak zároveň zamyšlením se nad dnešním smyslem Vánoc, dílem, které by dokázalo starým lidovým textům vdechnout nový, dnešní smysl a představit známý biblický příběh přitažlivě pro soudobého diváka.

*Režie:* Zbyněk Srba

*Hrají:* Ladislav Kolář, Mária Lalková, Petr Štěpán, Michal Isteník, Eva Ventrubová, Milan Němec, Viktor Skála, Lukáš Hejlík, Alan Novotný, Stano Slovák, Miloš Kročil, Zdeněk Bureš, Karel Janský, Jana Musilová, Petr Šmírák a další.

## HUDEBNÍ SCÉNA

Andrew Lloyd Webber, Tim Rice

### EVITA

*muzikál*

Po světovém úspěchu muzikálu Jesus Christ Superstar se autoři A. L. Webber a T. Rice pustili do muzikálového zpracování životního osudu významné osobnosti novodobých dějin, Evy Perón. Evita je manželka diktátora Juana Peróna, první dáma Argentiny v letech 1946 – 1953 a obdivovaná davy. Proti Evě a Perónovi stojí cynický levičák Che (Che Guevara) jako chór o jednom hlasu, jehož extravagantní dramatickou podobu vytvořil režisér světové premiéry v Prince Edward Theatre v Londýně roku 1978 Američan Harold Prince. Tento muzikál úspěšně používá dva hudební styly – soft-rock, příjemně ozvláštňený španělskými prvky a ten mistrně spojuje s dramaticky odlišným moderním hudebním jazykem.

*Režie:* Pavel Fieber

*Učinkují:* Radka Coufalová nebo Hana Holišová nebo Ivana Skálová, Ján Jackuliak nebo Dušan Vítáček, Igor Ondříček nebo Karel Škarka, Jiří Mach nebo Radek Novotný nebo Robert Jícha, Johana Gazdíkova nebo Mária Lalková, Jitka Horčicová, Tereza Martinková, Hana Kovářiková, Eva Jedličková a další.

## ČINOHERNÍ SCÉNA

William Shakespeare

### VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI CHCETE

*proslulá komedie o lásce,  
milostném třeštění a chvále bláznovství*

Jedná se o jednu z největších Shakespearových komedií lásky, převleků, překvapivých rozuzlení i zcela zvláštní poetiky. Bývá označována jako komedie slavnostního veselí či komedie maso-

pustu. Bláznivý sváteční a převrácený svět. Veškeré to třeštění se samozřejmě točí kolem lásky. Z tolika preludů je živa láska, že sama je svým vlastním preludem. Ztroskotání lodi rozdělí blížence Violu a Sebastiana. Viola přijímá v chlapeckém převleku pod jménem Cesario službu páže u Orsina, knížete illyrského, a zamiluje se do něho. Ten však miluje bohatou a krásnou hraběnku Olivii. Vyšle k ní jako svého posla lásky Cesaria a Olivie zahoří láskou k mladému zprostředkovateli. Děj se zauzlí, když se na scéně objeví Sebastian, a Olivie, pokládající ho za Cesaria, s ním uzavře tajný sňatek. Romantický příběh se proplétá s pásmem komickým, jehož protagonisty jsou sir Tobiáš Říhal, Oliviiin strýc, jeho kumpán rytíř Ondřej Třasořítka a hraběčina komorná Marie. Všichni tři jsou strůjci neplechů na zapšklém puritánovi Malvoliovi, správci Oliviiina panství: podvrženým listem jej přesvědčí, že ho půvabná hraběnka miluje... Zkrátka rozverná sváteční komedie pojednává o různých podobách lásky, je plná převleků, soubojů a humoru. Nebyl by to však dramatik z největších, kdyby karnevalovou nespoutanost nerelativizoval "snem" o prchavém mládí, o zoufalství odmítnutých, o syrovém nečase. Večer tříkrálový tedy přináší pro každého něco; záleží na nás, chceme-li se na lidské hemžení dívat růžovými brýlemi, nebo skrze začouzené sklíčko.

*Režie:* Roman Polák

*Hrají:* Petr Gazdík, Pavla Vítázková, Hana Holišová nebo Hana Kovářiková, Martin Havelka, Jan Mazák, Irena Konvalinová, Viktor Skála, Erik Pardus, Jaroslav Matějka, Zdeněk Junák, Lenka Janíková, Veronika Poláčková, Patrik Bořecký, Michal Isteník a další.

**Objednávky na Roční předplatné  
2010 přijímá komerční  
oddělení divadla,  
Lidická 14, 602 00 Brno,  
telefon: 533 316 410.**

**Cena: 1.800,- Kč; pro důchodce,  
studenty a držitele  
průkazů ZTP a ZTPP 1.400,- Kč.**

**Předplatné lze zakoupit  
každý všední den  
od 9.00 do 16.30 hodin.  
Uzávěrka 31. 12. 2009.**

**Francis Veber  
BLBEC K VEČEŘI**

V zemi galského kohouta se nerodí pouze vynikající víno a skvělé sýry. Snad díky pohnutým dějinám je Francie zemí, která rodí i znamenité komedie. Pierre Brochant má s přáteli podivuhodný zvyk. Každý týden pozvou na večeři nějakého prostého, respektive hloupého člověka a celý večer se potom baví na účet tohoto „bloce, tupe, osla“, aniž by dotyčný věděl. Ze se mu společnost vysmívá. Dalším takovým obětíman beránkem měl být i Francois Pignon, jehož největší zábavou je stavět modely různých budov ze sirek. Obvyklý večeřek se ovšem nekoná. Situace se podle pravidel situáční komedie zamotává, když Pierrovi oznámí žena, že jej opouští. Na pomoc nešťastnému manželovi zůstává pouze jednoduchý Francois, jehož vinou se do děje přilepte spirituálně šílená milenka, škodolibý (ne)přítel a dokonce kontrolor daňového úřadu. Mistrně vybudovaná zápleтка s jiskrnými dialogy pochází z pera francouzského autora Francise Vebera, který je známý i jako filmový autor a režisér. Tuto komedii plnou omylů, nedorozumění, gagů a vášní s mravolíným koncem uvedeme v režii Zdeňka Černína.

*Režie:* Zdeněk Černín

*V hlavních rolích:* Erik Pardus a Lukáš Hejlik

nahráná souborem Cimbal Classic, která volně vychází nejen z moravských vánočních tradic. Baladičnost příběhu podtrhují na scéně i dvě živé kapely (hudecká a klezmerská) a děti souboru Primavera.

*Režie:* Zbyněk Srba

*Hrají:* Ladislav Kolář, Mária Lalková, Petr Štěpán, Michal Hsteník, Eva Ventrubová, Milan Němec, Viktor Skála, Lukáš Hejlik a další.

H U D E B N Í S C Ě N A

**Steven Sater & Duncan Sheik: PRUBUZENÍ JARA**

Příběh skupiny mladých lidí na sklonku 19. století na motivy hry Franka Wedekinda v adaptaci Stevena Satera a Duncana Sheika nabývá naprosto současného charakteru a jeho poselství je alarmující. Stále živé mezigenerační problémy mezi rodiči a dětmi, mezi dětmi a učiteli ad. - osobní ambice, touhy, frustrace, komplexy, rebelantství, neinformovanost, naivita, pokrytectví, vzájemné nepochopení, předsudky, maloměstství - to vše, včetně sexuality a prvních erotických zážitků, je tu odkryto s odvahou, nekompromisností a přirozeností mladým lidem vlastní. Průběh jara (Spring Awakening) mělo off-broadwayskou premiéru v červenci roku 2006 v New Yorku, aby už od 10. prosince téhož roku putovalo přímo na Broadway, do divadla Eugenia O'Neilla. Dílo získalo 11 nominací na prestižní ocenění TONY, z nichž dostalo 8 za nejlepší muzikál, režii, hudbu, hlavního protagonistu aj. „*Jednou za generaci, máme-li štěstí, se neočekávaně objeví nový muzikál, který vše změní. To je to vzrušující na úspěchu uvedení Procitnutí jara*“ (New York Observer).

*Režie:* Stanislav Moša

*Hrají:* Jiří Mach nebo Ondřej Bábora, Vojtěch Blahuta nebo Lukáš Janota, Ján Jackuliak nebo Jakub Uličník nebo Petr Šmířák, Raděk Novotný nebo Vladimír Rezáček, Jakub Przebinda nebo Lukáš Vlček nebo Robert Rozsochatecký, Tomáš Novotný nebo Viktor Poláček nebo Aleš Slanina, Svetlana Slováková nebo Ivana Skálová nebo Sára Milfajtová, Johana Gazdíková nebo Marta Prokopová, Kateřina Krejčová nebo Klára Štátná, Soňa Jányová nebo Tereza Martinková nebo Michaela Merková, Hana Holíšová nebo Michaela Horká a další.

**Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg:**

**LES MISÉRABLES (BIDNÍČI)**

Tento muzikál byl k dnešnímu dni uveden ve více než padesáti světových metropolích: od pařížské premiéry v Palais des Sports v roce 1980 (v režii Roberta Hosseina) přes pro dílo zlomovou premiéru v Londýně v Barbican Arts Centre v roce 1985 (v režii Trevorla Nunna a Johna Cairda) a na Broadwayi v roce 1987, kde byl nominován na dvanáct cen Tony za nejlepší muzikál, hudbu, libreto etc., ale i Tokio, Budapešť, Reykjavík, Oslo, Melbourne, Vancouver, Vídeň, Madrid, Stockholm, Prahu (1992), Singapur, Tallinn či Bělehrad. Jeho proslulost a oblibu u nejširších vrstev publika má v nejlepšímu smyslu na svědomí známý britský producent Cameron Mackintosh, který objevil jeho bohatou muzikalitu, emocionálnost a literární kvalitu a nechal je přeložit do angličtiny a znovu zinstrumentovat. Příběh o uprchlém galetníkovi Jeanu Valjeanovi, který vychází z Hugova slavného stejnojmenného románu (1862), našel naprosto adekvátní zpracování v jevištním ztvárnění, v němž se mistrně prolínají příběhy hlavního hrdiny, jeho neúnavného pronásledovatele, policejního komisaře Javerta, malé osířelé Cosetty, která najde domov a posléze i lásku studenta Marie, zvrhle komické dvojice majitelů hospody Thénardiérových, kteří přežívají za všech režimů... To vše na pozadí bouřlivé doby, kdy v červenci 1830 v Paříži vyrostou barikády revoluce, již se mnozí hrdinové děje také účastní. Davové scény se střídají s intimními, láska s nenávisť a boj s nadějí v lepší svět.

*Režie:* Stanislav Moša

*Učinkují:* Petr Gazdík nebo Jan Ježek, Igor Ondříček nebo Petr Štěpán nebo Lukáš Vlček, Markéta Sedláčková nebo Lenka Janíková nebo Hana Fialová, Jan Mazák nebo Tomáš Sagher, Marta Prokopová, Jakub Uličník nebo Dušan Vitázek nebo Tomáš Novotný, Johana Gazdíková nebo Hana Holíšová a další.

# HRAJEME

**Carlo Goldoni: SLUHA DVOU PÁNŮ**

Snad nejslavnější hrou Carla Goldoniho je pozdní komedie dell'arte *Sluha dvou pánů* s ústřední postavou omezeného i mazaného Truffaldina. Veselý příběh s milostnou zápletkou, ve které dívka převlečená za muže hledá svého milého, jako by ironicky vyvracel rčení, že „nelze sloužit dvěma pánům najednou“. Avšak Truffaldino svou morálně problematickou aktivitou dokládá, že tomu tak lze, a zároveň ze člověk přitom může dojít i štěstí.

*Uprava a režie:* Zdeněk Černín

*Hrají:* Martin Havelka, Petra Junqmanová, Ladislav Kolář, Pavla Vítázková, Zdeněk Junák, Zdena Herfortová, Irena Konvalinová, Patrik Bořecký, Michal Nevěčný.

Václav Cejpek, Zbyněk Srba, Jan Šotkovský,

**Dalibor Štrunc: BETLÉM**

Vánoce - jeden z příběhů, na kterém stojí naše civilizace, příběh o narození Ježíše Krista. Příběh, který nutká a vybízí k znovuzpřítomňování i na divadelních prknech. Příběh, který si Městské divadlo Brno nechťelo a nemohlo nechat ujit, u kterého nemohlo dopustit, aby chyběl v jeho repertoárové nabídce. Autorský tým (jehož součástí kromě režiséra Zbyňka Srby byl i rektor JAMU Václav Cejpek a dramaturg inscenace Jan Šotkovský) se však rozhodl nesáhnout po existujících lidových hrách a montážích z nich, ale vykrešlit cestou nepoměrně riskantnější. A sice cestou koláže, kterou nechce na divadle oživit jen libežnost jesliček, ale nahlédnout betlémský příběh z více úhlů, zařadit jej do širšího biblického kontextu, vzrušovat současným pohledem, provokovat montáží zdánlivě nesourodých prvků. Tak se v textu inscenace Betlém kromě starozákonních a novozákonních motivů a fragmentů z českých lidových her objevují i překlady z lidových her polských, valašský písnový folklor, songy skupiny Cimbal Classic, texty Franze Werfela, Milana Růfuse nebo Ladislava Fukse. Cílem však není destrukce vánočního příběhu – je jím sugestivní zážitek, bohatá a poutavá podívaná, která náhleďne onu historiku, kterou zdánlivě všichni známe (ale známe ji opravdu?), ve vzrušivé nečekané světlo. (Narodil se Kristus pán ovšem chybět vsutku nesmí a nebudě.) Nedílnou součástí představení je i hudba Dalibora Štrunce

# PROSINEC

## ČINOHERNÍ SCÉNA

2.12.	středa	Brandon Thomas <b>Charleyova teta</b>	
3.12.	čtvrtek	Brandon Thomas <b>Charleyova teta</b>	
4.12.	pátek	Carlo Goldoni <b>Sluha dvou pánů</b>	zakoupeno
5.12.	sobota	Carlo Goldoni <b>Sluha dvou pánů</b>	
11.12.	pátek	Francis Veber <b>Blbec k večeri</b>	veřejná generálka
11.12.	pátek	Francis Veber <b>Blbec k večeri</b>	AB5
12.12.	sobota	Francis Veber <b>Blbec k večeri</b>	premiéra, P
13.12.	neděle	Slavnostní vyhlášení divácké ankety <b>Křídla 2008/2009</b>	
14.12.	pondělí	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	zakoupeno
15.12.	úterý	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	A2
16.12.	středa	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	AB3
17.12.	čtvrtek	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	zakoupeno
18.12.	pátek	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	E5
19.12.	sobota	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	
19.12.	sobota	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	A6
20.12.	neděle	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	
20.12.	neděle	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	
21.12.	pondělí	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	
22.12.	úterý	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	E2
26.12.	sobota	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	
26.12.	sobota	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	
27.12.	neděle	Brandon Thomas <b>Charleyova teta</b>	
28.12.	pondělí	Brandon Thomas <b>Charleyova teta</b>	
29.12.	úterý	V. Čajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský <b>Betlém</b>	AB2
30.12.	středa	Francis Veber <b>Blbec k večeri</b>	A3
31.12.	čtvrtek	Francis Veber <b>Blbec k večeri</b>	slavnostní silvestrovská premiéra

1.12.	úterý	S. Sater & D. Sheik <b>Probuzení jara</b>	C2/E2
2.12.	středa	S. Sater & D. Sheik <b>Probuzení jara</b>	A3/AB3
3.12.	čtvrtek	S. Sater & D. Sheik <b>Probuzení jara</b>	
4.12.	pátek	S. Sater & D. Sheik <b>Probuzení jara</b>	
5.12.	sobota	S. Sater & D. Sheik <b>Probuzení jara</b>	
6.12.	neděle	Adventní koncert <b>Advent a andělé 2009 v MdB</b>	
8.12.	úterý	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg <b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
9.12.	středa	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg <b>Les Misérables (Bidníci)</b>	zakoupeno
10.12.	čtvrtek	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg <b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
11.12.	pátek	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg <b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
12.12.	sobota	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg <b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
12.12.	sobota	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg <b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
16.12.	středa	D. Fikejz, I. Hlugar, R. Brezina, P. Gazdík <b>Balada o lásce (Singoalla)</b>	
17.12.	čtvrtek	A. Lloyd Webber, T. Rice <b>Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť</b>	PP1
18.12.	pátek	A. Lloyd Webber, T. Rice <b>Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť</b>	zakoupeno
19.12.	sobota	A. Lloyd Webber, T. Rice <b>Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť</b>	
20.12.	neděle	A. Lloyd Webber, T. Rice <b>Jesus Christ Superstar</b>	
21.12.	pondělí	A. Lloyd Webber, T. Rice <b>Jesus Christ Superstar</b>	
22.12.	úterý	Vánoční koncert <b>Hana a Petr Ulrychovi &amp; Javory</b>	
22.12.	úterý	Vánoční koncert <b>Hana a Petr Ulrychovi &amp; Javory</b>	
23.12.	středa	Vánoční koncert <b>Hana a Petr Ulrychovi &amp; Javory</b>	
26.12.	sobota	S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán, K. Cón <b>Sněhurka a 7 trpaslíků</b>	
27.12.	neděle	S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán, K. Cón <b>Sněhurka a 7 trpaslíků</b>	
27.12.	neděle	S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán, K. Cón <b>Sněhurka a 7 trpaslíků</b>	
29.12.	úterý	Michael Kunze, Sylvester Levay <b>Mozart!</b>	
30.12.	středa	Michael Kunze, Sylvester Levay <b>Mozart!</b>	
31.12.	čtvrtek	Michael Kunze, Sylvester Levay <b>Mozart!</b>	
31.12.	čtvrtek	Michael Kunze, Sylvester Levay <b>Mozart!</b>	silvestrovské představení

**ZÁJEZDY:** 1. prosince hostuje MdB s vánoční hrou **Betlém** v Bratislavě, 7. 12. s muzikálem **Jesus Christ Superstar** v Ostravě-Vitkovicích a 14. 12. s muzikálem **Bidníci** ve Zlíně.

# LEDEN

## ČINOHERNÍ SCÉNA

3.1.	neděle	Francis Veber	
18.00		<b>Blbec k večeri</b>	
4.1.	pondělí	Francis Veber	A1
19.30		<b>Blbec k večeri</b>	
5.1.	úterý	Francis Veber	E2
19.30		<b>Blbec k večeri</b>	
6.1.	středa	Francis Veber	AB3
19.30		<b>Blbec k večeri</b>	
7.1.	čtvrtek	V. Cajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský	A4
19.30		<b>Betlém</b>	
8.1.	pátek	V. Cajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský	A5
19.30		<b>Betlém</b>	
9.1.	sobota	V. Cajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský	AB6
19.30		<b>Betlém</b>	
10.1.	neděle	Thomas Bernhard	E7
19.30		<b>Síla zvyku</b>	
11.1.	pondělí	Thomas Bernhard	AB1
19.30		<b>Síla zvyku</b>	
12.1.	úterý	Thomas Bernhard	C2
19.30		<b>Síla zvyku</b>	
13.1.	středa	Yasmina Reza	
19.30		<b>Kumšt</b>	
14.1.	čtvrtek	V. Cajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský	C4
19.30		<b>Betlém</b>	
15.1.	pátek	V. Cajpek, Zb. Srba, J. Šotkovský	AB5
19.30		<b>Betlém</b>	
16.1.	sobota	Francis Veber	A6
19.30		<b>Blbec k večeri</b>	
17.1.	neděle	Francis Veber	D
19.30		<b>Blbec k večeri</b>	
18.1.	pondělí	A. Dumas st., H. Burešová, Š. Otčenášek	
18.00		<b>Tři mušketýři</b>	
19.1.	úterý	A. Dumas st., H. Burešová, Š. Otčenášek	
18.00		<b>Tři mušketýři</b>	
20.1.	středa	Carlo Goldoni	
19.30		<b>Sluha dvou pánů</b>	
21.1.	čtvrtek	Koncertní představení	zakoupeno
19.30		<b>The Stars of Musical</b>	
22.1.	pátek	Francis Veber	C5
19.30		<b>Blbec k večeri</b>	
24.1.	neděle	Georges Feydeau	
15.00		<b>Brouk v hlavě</b>	
24.1.	neděle	Georges Feydeau	
19.30		<b>Brouk v hlavě</b>	
25.1.	pondělí	William Shakespeare	A2010
19.30		<b>Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete</b>	
26.1.	úterý	William Shakespeare	M2010
19.30		<b>Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete</b>	
27.1.	středa	William Shakespeare	R2010
19.30		<b>Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete</b>	
29.1.	pátek	Tennessee Williams	
19.30		<b>Kocka na rozpalené plechové střeše</b>	
30.1.	sobota	A. P. Čechov benefiční představení Pavla Kunerta	
19.30		<b>Tři sestry</b>	
31.1.	neděle	Tennessee Williams	
19.30		<b>Kocka na rozpalené plechové střeše</b>	

## HUDEBNÍ SCÉNA

2.1.	sobota	Michael Kunze, Sylvester Levay	
19.30		<b>Mozart!</b>	
3.1.	neděle		
16.00		<b>Tříkrálový koncert</b>	
pondělí		Michael Kunze, Sylvester Levay	
4.1.	19.30	<b>Mozart!</b>	
5.1.	úterý	Michael Kunze, Sylvester Levay	A2/AB2
19.30		<b>Mozart!</b>	
7.1.	čtvrtek	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
19.30		<b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
8.1.	pátek	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	zakoupeno
19.00		<b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
9.1.	sobota	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
15.00		<b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
10.1.	sobota	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
19.30		<b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
11.1.	neděle	Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
18.00		<b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
pondělí		Alain Boublil, Claude-Michel Schönberg	
11.1.	19.30	<b>Les Misérables (Bidníci)</b>	
13.1.	středa	S. Sater, D. Sheik	
19.30		<b>Probuzení jara</b>	
14.1.	čtvrtek	S. Sater, D. Sheik	A4/AB4
19.30		<b>Probuzení jara</b>	
15.1.	pátek	S. Sater, D. Sheik	
18.00		<b>Probuzení jara</b>	
16.1.	sobota	A. L. Webber, T. Rice	
19.30		<b>Evita</b>	
17.1.	neděle	A. L. Webber, T. Rice	
19.30		<b>Evita</b>	
18.1.	pondělí	A. L. Webber, T. Rice	
19.30		<b>Evita</b>	
28.1.	čtvrtek	Jerry Herman, Michael Stewart	veř. generálka
14.00		<b>Hello, Dolly!</b>	
28.1.	čtvrtek	Jerry Herman, Michael Stewart	
19.30		<b>Hello, Dolly!</b>	
31.1.	neděle	Jerry Herman, Michael Stewart	
19.30		<b>Hello, Dolly!</b>	



**Ján Jackuliak**  
v muzikálu  
**Evita**  
režie: Pavel Fieber

**ZÁJEZDY:** 13. ledna hostuje MdB s komedií Charleyova teta ve Skutči, 23. 1. s komedií Sluha dvou pánů v Bratislavě a 29. 1. s muzikálem My Fair Lady (ze Zelnáku) v Kolině.

Stano Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán, Karel Cón: **SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKU**  
 Příběh, který znají snad všichni – po smrti laskavé královny matky si přivádí hodný Král domů zlou Macechu, která nedokáže snést krásu své nevlastní dcery. A když zemře i Král, je jí mladá Sněhurka vydána zcela na milost a nemilost. Před smrtí ji zachránil jen útek do hlubin temného lesa. Na konci této zastráplné pouti však stojí, k jejímu štěstí, útulný domeček se sedmi postýlkami – jedna pro Prófu, jedna pro Kejchala, jedna pro Dřímala, jedna pro Rejpala, jedna pro Štydlína, jedna pro Štístka a jedna pro Šmudlu. Jen péče ženské ruky tu jaksí chybí a postýlky jsou poněkud malé. Ovšem Macecha se dozví, že Sněhurce se podařilo uniknout jejím spádům a rozhodne se ji zbavit sama...  
 Na pozadí známé pohádky bratří Grimmů, jemně inspirovaní proslulou animovanou verzí Walta Disneyho, tvoří hudební skladatel Karel Cón a libretisté Stanislav Slovák, Jan Šot-

vedli v Londýně roku 1972. Jedná se o muzikál doslova pro celou rodinu a my jej uvádíme v české premiéře v režii Stanislava Mošá a choreografii Igora Barberice. Podobně jako jsme uváděli muzikál *Jesus Christ Superstar* nejprve v zahraničí v anglickém a německém jazyce. Inscenace má za sebou již 128 úspěšných repríz v celé řadě evropských zemí. Vzhledem k tomu, že vypráví zcela neobyčejným způsobem o věcech dávno minulých, i když nám blízkých, a používá k tomu rozličných technik, včetně animací, hovoří se o této inscenaci jako o nejlépeším ztvárnění v Evropě, a i proto se máte na co těšit.

**Režie:** Stanislav Moša

**Hrají:** Jakub Uličník nebo Dušan Vitázek nebo Vladimír Volečko, Hana Holíšová nebo Markéta Sedláčková, Jiří Horký nebo Zdeněk Junák, Petr Gazdík nebo Stanislav Slovák, Robert Jícha nebo Oldřich Smysl, Karel Škarka, Lukáš Vlček, Jiří Zmidloch, Michal Šebek, Aleš Stanina, Michal Matěj, Petr Brychtá nebo Ján Jackuliak, Robert Rozsochatecký, Pavla Vitázková nebo Eva Jedličková, Vendula Šeráková, Soňa Jányová, Gabriela Karmazínová, Soňa Kubišová, Aneta Majerová, Jan Dědek, Jakub Przebinda, Radek Novotný, Dana Puková, Lenka Rydlová, Karla Spilková, Taňa Štefkovičová a další.

## HRAJEME

kovský a Petr Štěpán svou osobitou stavbu, plnou hororového napětí, ztřeštěného humoru i pohádkové laskavosti. Vše samozřejmě kořeněno půvabnými, chytlavými písničkami. Sněhurka a 7 trpaslíků má všechny předpoklady být příjemným představením, nabízejícím dostatek radosti i potěšení dětem i dospělým. Zkrátka milou zábavou pro celou rodinu.

**Režie:** Stano Slovák

**Hrají:** Svetlana Slováková, Jan Apolenář nebo Milan Němec, Rastislav Gajdoš nebo Petr Štěpán, Robert Jícha nebo Aleš Stanina, Ladislav Kolář nebo Igor Ondříček, Jiří Mach nebo Dušan Vitázek, Ján Jackuliak nebo Jakub Uličník, Robert Musialek nebo Lukáš Vlček, Jakub Przebinda nebo Jiří Ressler, Michal Matěj, Vojtěch Blahuta nebo Alan Novotný a další

Daniel Fikejz, Ivan Huvár, Rino Brezina, Petr Gazdík:

### BALADA O LÁSCĚ (SINGOALLA)

Další původní hudební dílo připravované pro naše divadlo nese v podtitulu jméno ženy - Singoalla se jmenuje žena, archetyp věčné milenký, matky, manželky, tvůrčiny, jejímiž největšími hodnotami je láska a věrnost. Je rovněž lidskou podobou slunce, lesu, větru nebo jara. Mimořádně silné téma pochází ze švédské mytologie. Daniel Fikejz jako skladatel má na svém kontě již přes 100 premiér, mj. dvě i pro Městské divadlo Brno (Jak je důležité mít Filipa a Smutek sluší Elektré), je autorem čtyř muzikálů a dvou baletů, již více než jedno desetiletí spolupracuje se švédskými umělci v Teatr Sörmland v Nyköpingu a odtud zajisté pramení i jeho hluboký zájem o severskou mytologii. Mystický laděná hudební partitura Balady o lásce, propojující rock, jazz, klasické i etnické prvky a syrové písňové texty, jejichž osobitá lyrika souzní s přírodou a jejími pudovými zákonitostmi, to jsou výrazové prostředky k vykreslení podmanivého příběhu tragické lásky krásné Singoally a vizionářsky smýšlejícího Erlanda kdesi v severním království, v němž vládou pohanské bohové a kde se mísí rituály starého a nově nastupujícího věku.

**Režie:** Petr Gazdík

**Hrají:** Jiří Mach nebo Dušan Vitázek, Johana Gazdíková nebo Marta Prokopová, Martin Havelka nebo Michal Šebek, Marek Hurák nebo David Žák, Milan Němec nebo Alan Novotný nebo Jakub Uličník, Eva Jedličková nebo Pavla Vitázková, Jana Musilová nebo Zuzana Maurery, Josef Jurašek, Jiří Horký, Květoslava Ondráková, Zdeněk Junák nebo Ladislav Kolář a další.

Andrew Lloyd Webber, Tim Rice:

### JOSEF A JEHO ÚZASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠT

Prvním dílem geniálního muzikálového skladatele A. Lloyd Webbera, který vytvořil spolu s textařem Timem Ricem, je biblický muzikál *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*. Tehdy devatenáctiletý Webber jej napsal původně jako patnáctiminutové dílo na objednávku jedné londýnské školy k ukončení semestru. Mělo však takový úspěch, že jej autorů záhy rozšířili na celovečerní muzikál a ve své premiéře

Andrew Lloyd Webber, Tim Rice:

### JESUS CHRIST SUPERSTAR

Současný britský autor Andrew Lloyd Webber, označovaný za „krále muzikálu“, je také jediným světovým autorem, jež muž se na Broadwayi hrály tři muzikály současně. Jeden z těch nejslavnějších, jímž pokračoval v tradici rockových oper, je bezpochyby *Jesus Christ Superstar* z roku 1971. Příběh vychází z Nového zákona a zpracovává posledních sedm dní života Ježíše Krista z pohledu toho, kdo jej nakonec zradil – Jidáše Iškariotského. Je postaven na stěžejních momentech Ježíšových poselstvích, jako je příjezd do Jeruzaléma, vyhnání překupníků z chrámu, poslední večere, Jidášova zrada v Gethsemanské zahradě, stejně jako soud Pilátá, Heroda, bičování a následné ukřižování. *Jesus Christ Superstar* čekal obrovský úspěch – jen při svém prvním londýnském uvedení se dočkal více než 3350 diváků a dodnes patří k těm nejhranějším Webberovým dílům vedle *Fantoma opery*, *Cats* a *Evity*.

**Režie:** Stanislav Moša

**Hrají:** Robert Jícha nebo Dušan Vitázek, Jana Musilová nebo Ivana Vaňková, Petr Gazdík nebo Ján Jackuliak, Jan Apolenář nebo Igor Ondříček, Zdeněk Junák nebo Jan Mazák, Rastislav Gajdoš nebo Jakub Uličník a další.

Michael Kunze, Sylvester Levay: **MOZART!**

Muzikál Mozart! pochází z pera nejuspěšnějšího libretisty kontinentální Evropy Michaela Kunzeho, který je českým rodákem, a amerického skladatele Sylvestera Levaye. Ve světové premiéře jej v roce 1999 uvedly Spojené scény vídeňské, aby ho pak dále s úspěchem hráli např. i v Hamburku, Budapešti, Tokiu... Jde nejen o biografický příběh slavného skladatele, nýbrž boj génia s průměrností, o jeho střet se společností, o jeho snaze osvobodit se z pout konvencí, peněz a moci, rodiny, včetně vlastního otce, Leopolda Mozarta, a stát se nezadávajícím tvůrcem. Jakožto umělecky založený člověk se stává snadným terčem pomluv, lží i lákadlem k intrikám. S mladým Wolfgangem vystupuje na jevišti i malý genius, záračné „porcelánové dítě“, s nímž je umělec neustále během svého života konfrontován – perfektní rokoková porcelánová figurka oproti člověku a kontroverznímu umělci, který hraje karty, houldje alkoholu, miluje, sní, pere se o svou svobodu. V České republice pak jde o vůbec první nastudování a uvedení jednoho z titulů dnes světově proslulé autorské dvojice Kunze - Levay.

**Režie:** Stano Slovák

**Hrají:** Aleš Stanina nebo Dušan Vitázek, Jan Ježek nebo Michal Šebek, Marta Prokopová nebo Ivana Skálová, Petr Gazdík nebo Jiří Mach, Jan Apolenář nebo Lukáš Vlček, Lenka Bartolíčková nebo Monika Havličková, Johana Gazdíková nebo Hana Holíšová, Jana Musilová nebo Markéta Sedláčková, Kateřina Krejčková nebo Lucie Šauerová, Tereza Martinková nebo Svetlana Slováková, Eva Jedličková nebo Andrea Březinová, Rastislav Gajdoš nebo Tomáš Sagher, Petra Koemanová nebo Květoslava Ondráková, Milan Němec nebo Jakub Przebinda a další.



## **KAREL MIŠUREC: V HLAVNÍ ROLI DĚDEČKEM**

**Herc Městského divadla v Brně Karel Mišurec v prosinci oslaví šedesátiny. Velké oslavy ale nechystá. „Vždyť to není žádné výročí a hlavně se na tolik let vůbec necítím,“ usmívá se Mišurec. Raději než plánování oslav má hraní v kapele a vzpomínání na krásné role.**

# JUBILEA

## ***Sám o sobě tvrdíte, že jste stěhovavý člověk. Které město považujete za svůj domov?***

Narodil jsem se v Šumperku, žil jsem v Jeseníku, pak v Holešově a nakonec jsem se přestěhoval do Kroměříže. Ta byla dlouhou dobu mým domovem. Chodil jsem tam na základní školu i na gymnázium. Dalším domovem mi pak bylo až Brno.

## ***Kolikrát jste zkoušel přijímací zkoušky na brněnskou Janáčkovu akademii múzických umění?***

Celkem to bylo třikrát. Když mě nevzali poprvé, šel jsem pracovat do Divadla bratří Mrštíků – dnešního Městského divadla Brno jako technik. Začínal jsem od píky. Měl jsem tak možnost pozorovat z blízka své budoucí kolegy a divadlo jsem si ještě více zalíbil.

## ***Co jste dělal, když vás nevzali ani napodruhé?***

Ve Slováckém divadle tehdy vypsalí konkurz na místo eléva a já se tam s kolegy Zdenou Halákovou, která taky při talentovkách neuspěla, dostal. Strávili jsme tedy sezonu v zájezdovém divadle.

## ***Jaká panovala v uherskohradištském divadle atmosféra?***

Moc rád na to vzpomínám, protože tam byla bezvadná parta mladých herců. Byl tam třeba Pavel Zatloukal či Jirka Pecha, jezdili za námi Bolek Polívka nebo Jirka Bartoška. Prakticky se tam domlouvalo fungování Divadla Na provázku.

## ***Po sezoně ve Slováckém divadle vás na JAMU konečně přijali?***

Sice o dva roky později než jsem původně chtěl, ale na JAMU jsem se konečně dostal. Studoval jsem v ročníku Rudolfa Krátkého, který bohužel nedávno zemřel. Byli jsme vlastně takový první muzikálový ročník.

## ***Kde jste chtěl pracovat po absolvování vysoké školy?***

Nejvíce mě lákalo opět Divadlo bratří Mrštíků, protože jsem to tam znal. Bohužel však nebylo místo. Napadlo mě vrátit se do Uherského Hradiště, jenže tam mi řekli, že pro mě nemají partnerku, všechny prý byly vyšší než já. Nakonec jsem na devět sezon zakotvil v Satirickém divadle Večerní Brno.

## ***Tam jste nastoupil v roce 1974. Jak se dala dělat v tehdejší době zrovna satira?***

Bylo to zvláštní, protože satira se tehdy příliš dělat nesměla. Všechny hry nám představitelé tehdejšího režimu museli schválit. Bývalý ředitel divadla Miroslav Zejda říkal, že z her zbyla jen kostička ohlodaná mravenci.

## ***Ve které hře jste účinkoval nejdříve?***

První moje hra byla Konec malého apoštola. Měl jsem tehdy po celém Brně plakáty a Zdena Herfortová mi po letech řekla, že jí to tehdy pořádně našvalo. Takové ucho jako já, sotva přišlo, už mělo plakáty.

## ***Cím jste chtěl být jako malý kluk?***

Vždy jsem byl bavič a okolí mi předpovídalo, že ze mě bude herec. Navíc táta byl ochotník a doma třeba maloval kulisy. Takže k divadelnímu prostředí jsem měl velmi blízko.

## ***Lákalo vás někdy něco jiného?***

Divadlo jsem na čas opustil kvůli muzice. Miloval jsem Beatles, a tak jsem se naučil hrát na kytaru. Cítil jsem však, že hrou na kytaru nevyniknu, a proto mě začaly lákat bicí.

## ***Jak jste doma trénoval?***

Nejdříve jsem spolu s rádiem mydlil vařečkami do polštářů a někdy na konci základky mi rodiče koupili moje první bicí. V kapele jsem hrál na gymnázium a přerušil jsem to, až když jsem šel hrát do Slováckého divadla.

## ***Mrázko vás přerušeni spolupráce?***

Trochu ano. Hlavně kluci z kapely šli na rok hrát do baru v Mannheimu a tam měli mnohem lepší plat, než já v Uherském Hradišti. Na druhou stranu já jsem se dostal k divadlu. Byl jsem na to hrdý a svého rozhodnutí nelituji.

## ***Vrátil jste se ještě pak k hudbě?***

Když se kapela vrátila, začali jsme znovu hrát. Bubeníkem jsem byl za studia na JAMU i pak, když jsem hrál v Satirickém divadle. Jenže s postupným hereckým vyčížením jsem kapely musel nechat. Teď na stará kolena ale znovu hrajeme. Scházíme se co dva roky.

## ***Jaký styl hudby hrajete?***

Hrajeme k tanci i posloucha a za nejhezčí tanec považují jive. Škoda, že v původní podobě už skoro vymizel. Dnes tančí lidé proti sobě, ale každý sám. Vůbec se na sebe nedívají a je jim jedno, co dělá ten druhý.

## ***V Satirickém divadle Večerní Brno jste skončil v roce 1983. Z jakého důvodu?***

Bylo to částečně z uměleckých i politických důvodů. Jeden náš kolega emigroval a stranici v divadle nás podezírali, že jsme pomáhali. Bylo tedy jasné, že

**S Radkou Coufalovou  
a Zdeňkem Junákem  
v komedii Švejk,  
režie: Stanislav Moša**



musím odejít, nebo budu odejít. Proto jsem se opět ucházel o místo v Divadle bratří Mrštíků a vyšlo to.

**Tady jste mohl začít s muzikálovým herectvím. Jaký byl muzikál bez dnešních technických vy-možností?**

Byla to legrace. Mikrofony jsme měli na dlouhých šňůrách, a proto jsme měli choreografie vymyšlené tak, abychom se do těch šňůr nezapletli a nezabili se.

**Která role v Městském divadle Brno byla vaše nejmilejší?**

Krásných rolí bylo mnoho, a čím jsem starší a méně obsazovaný, tím jsem raději, že se můžu na jevišti alespoň ohrát. Ale opravdu si považují role Čochtana v Divotvorném hrnci. Tehdy jsem si myslel, že po takové roli ještě přijdou další a větší role. To přání se však nevyplnilo.

**Už od druhého ročníku JAMU jste ženatý a se svou ženou jste dodnes. To v dnešní době vzácné. Čím to, že se stále máte rádi?**

Seznámili jsme se už na gymnáziu a dlouho jsme spolu chodili. Vzali jsme se až na JAMU, ale brát jsme se nemuseli. Zkrátka jsme spolu chtěli být. Možná že proto se máme stále rádi. Svatbu jsme neuspěchali. Rok po svatbě se nám narodila dcera a dnes už jsem dvojnásobným dědečkem.

**Kromě divadla jste se věnoval také televizním pořadům a dabingu. Na co rád vzpomínáte?**

Veselé bylo dabování Láďinka v seriálu Smolíkova rodina. Byl to milý seriál a navíc poslouchat původní maďarštinu bylo občas opravdu vtípné. Dnes už moc nedabuji, ani v televizi netočím. Ale když se na sebe podívám do zrcadla, docela to chápu.

**Kolik máte volného času?**

Volného času mám více, než jsem si myslel. Bohužel už jenom dohrávám několik malých rolí. Jenže čím méně hrajete, tím je to obtížnější. Máte strach to mladším kolegům nepokazit. Navíc se přidávají neduhy, kterých si jinak ani nestihnete všimnout.

**Jak tedy trávíte své volné chvíle?**

Občas si ještě zahrají divadlo mimo domovskou scénu. Hrají v divadle G-studio v představeních 1 + 1 = 3 a Pan Kaplan má stále třídu rád. Také hrají ve spolku Slawjena na scéně divadla Bolka Polívky v inscenacích Divanovela a Habadůra. Starám se také o svou maminku v Kroměříži a tady v Brně mám dva vnuky. Jsem v hlavní roli dědečka.

**V prosinci vás čekají šedesáté narozeniny. Plánujete velkou oslavu?**

To ne. Ve velkém jsem oslavil padesátku. Šedesátku ani za výročí nepovažuji. Vůbec necítím, že je mi už tolik let. Takže to oslavím pouze s kamarády a rodinou.

**Máte nějaké přání k šedesátinám?**

Chtěl bych si ještě zahrát nějakou novou roli. Dokonce mám i jedno idealistické přání. Kdyby se vrátila možnost zahrát si hry Voskovce a Wericha, bylo by to úžasné. To jsem hrál v Satirickém divadle a je báječné, když musíte přerušit dialog, protože diváci se smějí a nemohou přestat. Voskovci s Werichem však bylo pětadvacet, když ve svých hrách hráli. Proto bych si chtěl zahrát v dobré komedii třeba jako Brouk v hlavě. A je jedno, jaká role by to byla. Jen u toho být.

*Tereza Bartošiková, foto: jef Kratochvil*

## NEPŘEHLÉDNĚTE!

Vezměte děti do divadla  
a načerpejte s námi  
vánoční atmosféru  
při hře

**BETLÉM**

15. – 22. 12. a 26. 12.



A nenechte si ujít  
ani příběh  
geniálního  
skladatele  
v muzikálu

**MOZART!**

29. – 31. 12.







## KAREL ŠKARKA

Když pánbůh rozdělával talent, někteří si šli dvakrát. Karlu Škarkovi asi i to bylo málo... Po studiích skladby a zpěvu na konzervatoři pokračoval na Janáčkově akademii múzických umění v oboru operní zpěv. Už zhruba dvanáct let se s tímto všestranným umělcem však mohou setkávat převážně diváci v muzikálech Městského divadla Brno. Kromě toho ovšem skvělý barytonista také napsal vlastní operu, skládá nebo připravuje inscenační hudbu. V domovském divadle se v poslední době staví také stále častěji do role korepetitora, sbormistra nebo má na starosti hudební nastudování, jako například v jazzrockovém muzikálu *Probuzení jara*.

***Jako korepetitor nebo autor hudebního nastudování se tak trochu vydělujete z hereckých řad. Nevadí vám to nebo nevyčítají vám to kolegové?***

Nemyslím, že se nějak speciálně vydělují a pokud ano, nejsem si toho vědom. Zatím se mi nestalo, že by mi to někdo z mých kolegů při korepetičích vyčetl. Naopak, tím, že s nimi často stojím na jevišti, trochu je znám a trochu rozumím

i jiné problematice, než je „pouhá“ interpretace písně, a snažím se při korepetičích ke každému přistupovat individuálně a společně hledat nejvyšší možné úrovně při nastudování.

***Zatímco práci režiséra nebo kostýmního výtvarníka popíše alespoň v hruběch obrysech každý divák, při pojmu hudební nastudování už laik možná trochu tápe. Co přesně si pod tím představít?***

Autor hudebního nastudování má na starosti celkovou vizi, jak má hudební produkce vypadat zvukově, ideově, textově, jaké výrazové prostředky zvolit včetně dynamiky. Jeho úkolem je pak komunikovat s interprety daného kusu a co nejlépe všem zúčastněným tuto vizi předat, to vše v kooperaci s režisérem představení. Hudební nastudování bývá většinou starostí dirigenta, já obvykle připravuji vokální nastudování. Zde se snažím individuálně pomáhat technicky, konzultovat s interprety svoje představy a společně s nimi najít způsob, jak danou roli co možná nejlépe interpretovat.

***Ve vašem nastudování uslyší lidé i listopadovou novinku z nabídky Městského divadla Brno – jazzrockový muzikál *Probuzení jara*. Jaká to byla práce?***

Byla hodně intenzivní, ale protože je to dílo napsané neuvěřitelně krásně a navíc pro mne způsobem, který je mi velmi blízký, tak to byla současně práce inspiroující, poučná, zábavná a emotivní. Ona samotná hudba je panem Duncanem Sheikem napsána natolik přesně a pravdivě, že nebylo nutné nic moc vysvětlovat, neboť všichni to cítili. Mohl jsem se tak při nastudování věnovat detailnější práci a sledovat, jak všichni postupně rostou výš a výš. Poprvé jsem tentokrát pracoval i s orchestrem a přestože hned na první zkoušce

## RODINNÉ STŘÍBRO

vznikly nějaké třecí plochy, hned jsme si vše vyjasnili. Všichni na jevišti i v orchestru jsou bezvadná parta, která osobitým způsobem věci dotváří, což také jistě diváci vycítí a ocení.

***V čem se liší muzikálové libreto od předlohy, kterou se stalo kdysi skandální dílo Franka Wedekinda o lásce dvou mladých lidí, kterou především pokrytectví puritánské společnosti dovede až k tragédii?***

Steven Sater s textem intenzivně pracoval, dost ho proškrtal, ale podle mne velmi správně a citlivě, něco málo si tam naopak přidal. Příběh však zůstal zasazen v původním čase.



**S Radkou Coufalovou  
a Michálem Šebkem  
v muzikálu *Peklo*,  
režie: Stanislav Moša**

**Tedy v době, kdy byl sexuální život tabu, o němčem takovém se nemluvalo. Naše společnost je ale v těchto otázkách otevřená někdy možná až moc. Bude mít příběh o nechtěném těhotenství co říct zvláště mladým divákům?**

Jsem o tom přesvědčen. Dnešní doba je sice uvolněná, ale trošinku mne překvapilo i při nastudování, jak ono tabu v nás přetrvává. Pořád jsou věci, které se rodičům vlastním dětem těžko říkájí. Sám mám teprve dvouletou dcerku, ale vůbec nevím a neumím si představit, jak jí budu vysvětlovat, jakým způsobem přišla na svět, až se mě na to dřív nebo později zeptá. Určitá zkosnatělost při vnímání některých oblastí sexuality stále trvá, alespoň to tak občas cítím nejen u sebe, a proto je téma Probuzení jara zvláště v dnešní době podle mého názoru velmi aktuální.

**Vystudoval jste operní zpěv, ale svoji kariéru jste spojil s muzikálem. Jak se to stalo?**

To je dlouhý příběh. Studovat operní zpěv jsem začal na přání mé maminky, ale asi po dvou letech na konzervatoři jsem pochopil, že se pravděpodobně operním zpěvákem nestanu. Tuzemská operní škola je nyní v docela velké krizi a není moc dobrých pěvců - pedagogů, kteří umí žákovi předat to, co potřebuje do praxe operního světa. Někdy ve třetím ročníku jsem poprvé zhlédl v Městském divadle Brno nastudování *West Side Story*. Nemohl jsem z toho týden mluvit a toužil jsem stát na jevišti mezi těmi lidmi, kteří tam zpívají, hrají a tancují. A zhruba dva měsíce poté vypsal divadlo doplňující kurz. Šel jsem to zkusit, i když jsem neměl žádnou velkou zkušenost s tancováním a jevištním křestem jsem prošel jen na konzervatoři. Byla to trochu drzost, ale zase jsem neměl moc co ztratit. A kupodivu jsem uspěl, asi při mně stáli všichni svatí. A od toho okamžiku v roce 1997 se datuje moje spolupráce s divadlem. Postupně se práce za-

čala nabalovat a ta křivka zatím pořád pokračuje směrem nahoru. Zaplať Bůh.

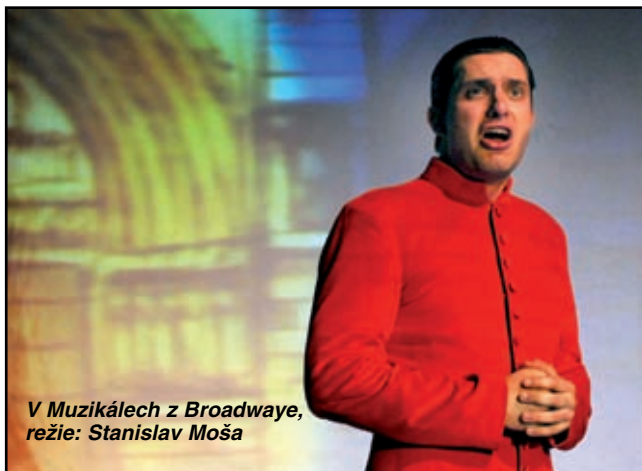
**Vy jste ale přece jen operní zpěv vystudoval i na Janáčkově akademii múzických umění...**

Toužil jsem po tom zpívat ani ne tak operu, ale třeba písňové cykly, kantáty, oratoria a vážné duchovní věci. Ale protože jsem se už tehdy začal objevovat v muzikálech, dostal jsem cejch toho muzikálisty, který o operu stejně nikdy dělat nebude. Takže přiznávám, že roky na Hudební fakultě JAMU nebyly

zrovna nejšťastnější v mém životě. Do té doby, než jsem (studijně bohužel jen na tři roky) potkal výborného pedagoga a pěvce Janáčkovy opery v Brně pana doc. Pavla Kamase. Nejen že mně výrazně pomohl ujasnit si otázky pěvecké techniky, ale svým neobyčejně lidským a zároveň moudrým přístupem mě naučil, jak učit sebe i druhé, jakým způsobem pracovat na roli a co vše je třeba obsáhnout na strastiplné cestě pěvctví. Stal se tak trochu mým druhým otcem a myslím, že nebyť jeho, školu bych pravděpodobně nedodělal.

**Váš splněný sen byl Bernardo ve *West Side Story*. Na jakou práci ještě rád vzpomínáte?**

Na scénické nastudování Mše Leonarda Bernsteina v rámci brněnského festivalu Moravský podzim. Byl jsem v streetchóru a mám na tento projekt obzvlášť krásné vzpomínky. Mimo chodem, Bernardo jsem hrál nejen v Městském divadle Brno, ale i v pražském nastudování v Karlíně, kde Riiffa zpíval Roman Vojtek. Kolegové se nám smáli, protože se nám pletly brněnské texty s pražskými. Nebylo někdy jednoduché se zorientovat, jestli zpíváme zrovna v Brně nebo v Praze a přehodit na správnou výhybku.



**V Muzikálech z Broadwaye,  
režie: Stanislav Moša**

### **A máte nějakou vysněnou roli do budoucna?**

Holdně snů už mám splněných, například Piláta Pontského v Jesus Christ Superstar, nádherná práce byla i Jazz Side Story. Teď pro samou práci ani nemám čas moc snít... Ale holdně rád bych si jednou zazpíval Celebranta z Bernsteinovy Mše.

### **Vy jste dokonce sám napsal operu Don Juan v pekle, kterou uvedlo Stavovské divadlo v Praze. Jak dlouho jste na ní pracoval?**

To je taky dlouhá historie. Na konzervatoři jsem si přibral ještě obor skladba, kterou jsem původně chtěl zakončit operou. Postupně jsem ale zjistil, že to nestihnou, že opera a hudební divadlo vůbec je zcela jiný obor než skladba. Takže jsem nakonec napsal asi třetinu, nechal toho a jako absolventskou práci zhudebnil část básně Vladimíra Holana. V té době už jsem ale studoval také na JAMU, kam přišla nabídka od Státní opery, že hledají v rámci festivalu Bušení do železné opony novou, dosud neuvedenou, soudobou operu. A vzpomněli si na mne. Na dokončení jsem měl asi dva měsíce, před sebou jsem měl dva zájezdy. Koupil jsem si tehdy svůj první notebook a při pobytu ve Wildbadu jsem dílo za patnáct dnů skutečně dopsal, zinstrumetovat to pak zabralo další týden, přičemž jsem z onoho týdne spal celkem čtyři hodiny.

### **Aby toho ještě nebylo málo, kromě tónů pracujete i se slovy. Přeložil jste a přebásnil například muzikál Jeptišky. Podobá se nějak práce s jazykem práci s hudbou?**

Ne, je to velký rozdíl, ale je to stejně krásné. Měl jsem navíc velké štěstí, protože Jeptišky jsou hrozně vtipné, a proto mne to i moc bavilo. Někdy jsem si ale musel hodně lámat hlavu, a bych převedl nějaký vtip z angličtiny tak, aby fungoval v češtině a lidé se smáli.

### **Co vás čeká v nejbližší době v Městském divadle Brno?**

Práce na Hello, Dolly!. A moc se těším na dílo Zdenka Merty a Zory Jandové Nahá múza. Premiéra bude na jaře, hudbu jsem sice ještě neslyšel, ale cítím, že to bude něčím výjimečné.

### **Napsal jste operu, neuvažujete i o vlastním muzikálu?**

Cítím, že teď ještě není čas. To, co mi brání napsat muzikál, se jmenuje Úcta. Úcta ke všem, kteří interpretují to, co se zrodí v mé hlavě. Musím tak od sebe chtít, a to je ten největší zádrhel, aby můj muzikál byl prostě perfektní, aby ani mí největší nepřátelé nemohli říct půl slova. Což je velký úkol. O čem by ten muzikál měl být, to nevím, ale až přijde ten čas, a vím, že přijde, tak bych si přál, aby se v něm holdně tancovalo, holdně zpívalo a holdně hrálo. Moderní podoba muzikálu je dnes někde jinde, ale pro mne zůstává vzorem West Side Story. Něco takového nikdy nenapišu, ale kdyby se mi podařilo zkom-



*V Muzikálech z Broadwaye, režie: Stanislav Moša*

binovat ty tři prvky jako tam, tak bych byl šťastný. **Dá se tolik práce vůbec sladit s osobním životem?**

Moc těžko, to je velmi citlivé téma. Moje dvoutletá Sofinka mne vidí určitě méně než dcery vidávají svoje tatínky, kteří normálně chodí do práce. Snažím se jí to aspoň maximálně vynahrádit. Holdně je to všechno o toleranci mé ženy, která je fantastická. Snažíme se to stále nějak zpracovávat, sladit a vím, že bez ní bych tu práci nemohl dělat.

*Jiřina Kubešová, foto: jef Kratochvil*



*V Muzikálech z Broadwaye, režie: Stanislav Moša*

## MĚSTSKÁ HUDEBNÍ ARÉNA ŽIJE DIVADLEM JIŽ PĚT LET

Před osmi lety (listopad 2001) byl v brněnském Městském divadle položen za účasti ministra Pavla Dostála základní kámen Soudobé hudební scény. První premiérou zde byl muzikál Hair Vlasy (2. října 2004). Během uplynulých pěti let následovalo dalších 29 původních inscenací, z toho deset světových premiér a patnáct prvních nastudování v češtině. Výroční inscenací se 3. října stalo uvedení muzikálu Mozart! slavné dvojice autorů Kunze – Levay. Mezitím

a cestovní kanceláře Čedok čtyřdenní zájezd do britské metropole pro dvě osoby s tím, že zhlédne za tři večery v městě nad Temží to nejlepší, co mají tamní scény na repertoáru.

*(inf), Šalina, říjen 2009*

## NEZVYKLÉ RAKOUSKÉ HRY SE V BRNĚ ZHOSTILI SE CTÍ

Nezvyklé a originální dramatické dílo Thomase Bernharda se na českých jevištích v minulých dvou dekádách zabydlelo. Každá dosud neuvedená hra snad nejvýznamnějšího literáta poválečného Rakouska je očekávanou událostí. Nejinak tomu je i v případě české premiéry komedie Síla zvyku, kterou v Městském divadle Brno nastudovala Hana Burešová.

Titul z roku 1974 není nijak divácky vstřícný, což však neznamená, že by byl odtažitý či nesrozumitelný. Absence příběhu, podivná monologičnost, záliba v refrénovitém opakování textu, který zcela postrádá interpunkční známka: to jsou jen některé z autorských fines muže, jenž svým dílem i životem setrval čeril naoko poklidné Rakousko.

### Směšný, odpudivý, sympatický

Púdorys novinky Síla zvyku je jednoduchý a bizarní. Ředitel cirkusu Caribaldi nutí své podřízené dvaadvacet let studovat Schubertův kvintet Pstruh, ač je jasné, že zářivé číslo klasické hudby Tito amatéři nikdy nedotáhnou do konce. I u-manutý despota Caribaldi umí na svá dvě drahá cella sotva pár tónů, jeho artisté nemají k hudbě žádný vztah a nekonečně zkoušky nenávidí. Celé snažení nikam nevede, je jasná jeho zbytečnost i přes ušlechtilý ředitelův ideál představit namotro vyčpělých cirkusáckých fóru úchvatně sevcenou pěti muzikantů a dokonalou skladbu.

Bernhardovy jakoby nedořečené texty jsou velkou zkouškou režisérů i hereckého ansámblu. Inscenační tým Hany Burešové obstál. Režisérka pečlivě vystavěla dvouhodinovou podívanou, jejíž vnitřní tah i síla graduji. Jinými slovy: dokáže i bez přestávky udržet divákovu pozornost a zájem o nezvykle nedramatické dění.

Síla zvyku je víc než čím jiným hereckou inscenací, která rotuje kolem mocného výkonu Jana Mazáka v hlavní roli. Protagonista vystihl dvojlovnost Bernhardova světa. Je směšný, odpudivý, ale svou touhou po dokonalosti za každou cenu místy i sympatický. Nesmírně náročný a dlouhý text Mazák podává s hlasitým vytržením megalomana, i bez psychologismů pečlivě rýsuje vnitřní svět bláznivého Caribal-

# NAPSALI O NÁS

naplnilo 550 471 platících diváků hlediště při 884 představeních.

Hudební scénu Městského divadla Brno postavila společnost OHL ŽS. Divadlem třetího tisíciletí se stala nejen díky svému nadstandardně vybavenému technickému zázemí, ale především zásluhou tvůrců inscenací. Ambicí MdB bylo od začátku zde představovat to nejlepší, co v současném hudebním divadle vzniká u nás i ve světě. Nové divadlo se 680 místy se stalo platformou pro současné hudební skladatele, scenáristy, libretisty i básníky, pro řadu známých režisérů. Tvořili pro MdB a s herci zkoušeli Milan Uhde, Miloš Štědroň, Petr Kofroň, Petr Ulrych, Zdenek Plachý, Jiří Šimáček, Caspar Richter, Oldřich Veselý, Jivan Vrbica, Zdenek Merta, David Rotter, Daniel Fikejz, Zbyněk Srba, Rino Brezina, Dodo Gombár, Petr Kracik, Stanislav Moša, Zdeněk Černín, Pavel Fieber, Gustav Skála, Juraj Deák, Petr Gazdík, Stano Slovák. Výtvarníci Jaroslav Milfajť, Jan Dušek, Sylva Hanáková, Eva Brodská, Lucie Loosová, Andrea Kučerová, Tomáš Kypta, Marek Holly, Kamila Polívková, Christoph Weyers, Christian Floeren, Susanne Thaler, choreografové Lucie Holánková, Igor Barberič, Libor Vaculík, Vladimír Kloubek a mnozí další.

V průběhu několika let se muzikálový soubor nesmírně vypracoval, v jeho řadách hrají, zpívají i tančí profesionálně srovnatelní svou úrovní se známými světovými muzikálovými hvězdami. Na Hudební scéně se zpívá živě, v inscenacích spoluúčinkuje „živý“ orchestr. Autenticita takového výkonu nesouvisí pouze s dobrou tradicí takového divadla, oceňují ji především věrní diváci. Jeden z nich, který se stane návštěvníkem číslo 555 555, získá od MdB

dího. Kvartet zbylých výkonů je herci oporou a další kvalitou večera, podobně jako bílá scéna Tomáše Rusína či v barevnosti i střizích nápadité kostýmy Zuzany Štefunkové.

*Luboš Mareček, MF Dnes, 22. 9. 2009*

**ŽIVOT NECHCEME, ALE ŽIVOT SE ŽÍT MUSÍ V Městském divadle Brno Hana Burešová prozářila tentokrát Bernhardovu Sílu zvyku**

**Sílu zvyku Thomase Bernharda v brněnském Městském divadle v režii Hany Burešové, již tato scéna velice svědčí (osobně jsem spolu s několika dalšími kolegy – Kerbr, Uhde – nepřijal jenom její Tři mušketýry), vnímá prý rozpačitě pro změnu část publika. Inu není na světě člověk ten, aby se zalíbil lidem všem.**

Nelze se ovšem divit. Brno v uvádění her znamenitého rakouského dramatika – v ideologickém sporu s vlastí, kde uvádění svých textů v testamentu dokonce zakázal – poněkud zao-stalo. Možná ke škodě vnímavějšího chápání filozofie světového autora.

**Zahrát Schubertův kvintet Pstruh**

Z příbuzenské linie sváru výrazné osobnosti s jasnou vizí – prosazovanou všemi možnými prostředky – se společnost, netečnou nebo imunní k jeho ideálům (Divadelník, Minetti, Světanápravce, Slavnost pro Borise, Velikáni, Immanuel Kant) hrála se na břehu řeky Svatky jenom hra posledně jmenovaná.

Síla zvyku vychází z absurdního propojení mikrosvětva podřadného cirkusu s ohmatanými artistickými nebo krotitelskými čísly s velkým uměním.

Ředitel Caribaldi a violoncellista amatér si totiž usmyslí, že své zaměstnance donutí secvičit hudebně dokonaly Schubertův kvintet Pstruh. Snaží se o to marně už dvaadvacet let.

Burešová je mistrem interpretace, a také obrazného výkladu Bernhardovy hříčky, jejíž absurdnost pramení v bludném kruhu stereotypu, v němž se „umělci“ nedostali dál než k ladění nástrojů a vyluzování většinou nepřilíš harmonického souzvuku. Přesah toho snažení odkrývá vějíř názorů na vážnou hudbu, ale i snahu o dosažení vznešeného cíle jednotlivcem i za cenu psychického a fyzického teroru...

**Věnováno Balvínovi**

Dokonalým, na první pohled pomateným, ve skutečnosti žalostným otiskem protikladu vůle k umění a nevybavenosti k němu je Caribaldi Jana Mazáka. Kolikátým jeho velkým, a trestuhodně nepovšimnutým výkonem už tato role je?!

Burešová mu vybrala stejně zdatné spolu-

hrače: Žongléra Viktora Skálu, Vnučku Barboru Jelenovou, Krotitele Igora Ondříčka a klauna Šprýmaře Michala Isteníka.

Českou premiéru Síly zvyku věnovali autoři a MdB Josefu Balvínovi, dvornímu Bernhardovu překladaři a duši Pražského festivalu divadel německého jazyka. Umřel letos o prázdninách (16. srpna), i v tzv. seriózním tisku nepovšimnutě.

*Jiří P. Kříž, Právo, 26. září 2009*

**MICHAEL KUNZE, SYLVESTER LEVAY: MOZART!**

V německém muzikálu Mozart! nejde o biografický příběh věhlasného skladatele, ale spíše o podobnoství o střetu geniality s průměrností, jak je známe kupříkladu ze Schafferova dramatu Amadeus nebo ze stejnojmenné filmové adaptace Miloše Formana. Konkrétně se muzikál zaměřuje na vztah Mozarta a jeho ambiciózního otce, který se ve snaze vychovat génia stává doslova tyranem. Ambivalentní pojetí otcovské lásky, jež miluje i spaluje, prochází jako leitmotiv celým příběhem. Ten zachycuje skladatele od jeho prvních dětských vystoupení přes působení ve Vídni až po legendární tvorbu Requiem, během níž Mozart umírá.

Magickou atmosféru i obraznost dodává muzikálu zdvojení titulní postavy. Vedle reálné a stárnoucí postavy prochází dějem také imaginární figura „malého porcelánového génia“, dětská role, jejímž cílem je nabízet Mozartovi pohled do vnitřního zrcadla a zpochybňovat tak jeho rozhodnutí. Režisér Stanislav Slovák ve spolupráci s výtvarnicí Andreou Kučerovou prohloubil napětí mezi oběma podobami protagonisty také tím, že snový Mozart má na sobě rokokový kostým, zatímco ten skutečný dostal podobu současného mladíka, co nosí tričko a džíny, na rameni má tetování a ve vlasech dredy.

Aktuální uchopení tématu je rozhodně kladem nového muzikálu, stejně jako pokus propojit Mozartovu dobu s dneškem. Daří se to díky neotřelé choreografii Igora Barberiče, který propojil dobové figury s moderními tanečními prvky, ale i zásluhou vynalézavé scény Jaroslava Milfajta. Na soustavu posuvných opon a zástěn se promítají dekorativní a významotvorné výjevy, případně titulky s místem a datem jednání, jež usnadňují orientaci v ději. Problém vidím v tom, že jednotlivé obrazy fungují pouze jako svébytná čísla, jimž ale chybí návaznost a gradace. Slovákova režie přehledně pointuje výstupy, avšak konflikt mezi otcovskou autoritou

*Pokračování na straně 30*

Václav Cejpek, Zbyněk Srba,  
Jan Šotkovský, Dalibor Štrunc

# BETLÉM

Režie: Zbyněk Srba



**PREMIÉRA**  
**1. listopadu 2009**



a vzpurným mládím nechává odeznít takřka bez napětí, zkrátka předvídatelně.

Pokud jde o herecké výkony, při repríze, kterou jsem navštívil, byly vyrovnané a vskutku vynikající. V titulní roli se vedle zkušenějších kolegů Dušana Vitázka a Aleše Slaniny neztratil třetí alternující Lukáš Janota, jenž zvládá náročná písňová sóla a postavu moderního Mozarta vybavil sympatickým rošťáctvím a rockovou nespoutaností. Figuru komponistova otce ztvárňuje po zranění Jana Ježka pouze Michal Šebek – a počíná si bravurně. Jeho songy působí s velkou emocionální silou zvláště v okamžicích, kdy si Leopold Mozart uvědomuje svou vinu i dluh vůči synovi, jenž je v jeho očích stále dítětem. Z mnoha dalších rolí stojí za vyzvednutí alespoň Mozartova manželka Konstance v podání Hany Holišové, hrabě Colloredo Petra Gazdika a přesvědčivá baronka Markéty Sedláčkové.

Mozart! se v záplavě nových muzikálů na našich jevištích neztratil. Zvláště kvůli nadprůměrným pěveckým výkonům se návštěva brněnské Hudební scény určitě vyplatí.

*David Kroča, Český rozhlas Vltava*

## KLOBOUK DOLŮ PŘED MOZARTEM!

Nestává se tak často, aby do velkého divadelního světa prorazil muzikál, který by byl z jiné dílny, než z londýnské produkce Camerona Mackintoshe nebo z Broadwaye. Německým autorům muzikálu Mozart! se to povedlo. Michael Kunze a Sylvester Levay (první rodák z Prahy, druhý Maďar narozený v Subotici) před Mozartem už jeden společný úspěch za sebou měli – byl to muzikál Elisabeth v Theater an der Wien. Ve stejném divadle byla v roce 1999 také premiéra Mozarta a jejich posledním společným dílem je drama – muzikál Rebecca ve vídeňském Raimund Theater. Evropská jeviště postupně dobývá i Marie Antoinette, uvedená v roce 2006 v Japonsku.

Dvojici autorů, kteří předtím pracovali na různých dílech každý zvlášť, spojuje jejich společný názor na muzikálové dílo. Kunze začínal jako úspěšný textař německé pop musik a překladatel libret ke slavným Webberovým muzikálům do němčiny. Levay komponoval písně například pro Uda Jürgense, Eltona Johna a další. 20 let žil v Hollywoodu a psal filmovou hudbu. Od roku 1990 bydlí v Hamburku a věnuje se muzikálům. Oba autoři mají tedy kořeny své tvorby spojené s nejpłodnějšími obdobími soudobé světové muzikálové tvorby. Od Galt Mac Darmota (Vlasy) po Lloyd Webbera (Fantom opery a dal-

ší) a Claude-Michaela Schönberga (Bídnicí a další). Jaký je tedy onen propojovací, můžeme říci kontinuální postoj k dílu? Jde především o žánrový, obsahový přístup. Muzikál jako pokračovatel Singspielu a operety byl původně především zábavným žánrem (Loď komediantů, Hello Dolly, My Fair Lady a tak dále.) Až ve druhé vlně šedesátých let se objevuje shakespeareovsko-Bersteinovo drama West Side Story nebo Šumař na střeše Jerryho Bocka a Sheldona Harnicka. A najednou jsou zde díla, která jsou i přes nápadnou vizualizaci a taneční kreace především apelující, se silným myšlenkovým nábojem, díla, která nemají ani tak poslání bavit diváky, jako přivést k jisté analogii, nesouc v sobě osudová setkání v konfliktu s humanistickými ideály lidské společnosti.

Jestliže v obsahu shledáváme taková přibuzenstva, proč bychom je nenacházeli i v rovině hudební? Příznávám, když jsem se poprvé setkal s muzikálem Evita, spor hlavní protagonistky Evity s Che Guevarou byl až příliš podobný hádavému duetu manželů Thénardiérových z Bídniců. Stejně tak nacházím více než příbuznost několika scénických hudebních „podkresů“ v Mozartovi a se Webberových dílech. Nejdřív jsem pátral, cože bylo dříve, zda Evita, nebo původní Bídnicí, hraní v Alžírě mnohem dříve, než je objevil londýnský Mackintosh (ta díla vznikla ve stejném roce.) Ale uvědomil jsem si, že nemá smysl pátrat po prvenství nějakého hudebního nápadu. Zamýšlíme se snad dnes nad tím, zda se v operetě objevil klasický valčík díky Straussovi, Kálmánovi nebo Lehárovi? Nebo snad ten valčík v operetě použil první Millöcker? Ale vždyť na tom již vůbec nezáleží...

Pravděpodobně jsme dnes svědky postupně se kodifikujícího žánru muzikálového dramatu. Proto jistá obsahová i hudební blízkost. Lze tedy snad jenom konstatovat, že muzikálová dramata mají jedinou rozdílnost, a to v kvalitě. Na jedné straně třeba česká produkce (Golem – Svobody a Zelenky, Dracula – Svobody a Borovce, Kleopatra – Davida a Borovce atd.), kde jde především o prezentaci hvězd popu, ty plní podnikatelskou pokladnu, lákají většinou povrchního a divadelně i intelektuálně nezkušeného diváka, aby viděl naživo své idoly. Chválabohu, alespoň se tak dostane do hlediště divák běžně sedící u TV seriálů! Ovšem opravdovému hudebně-dramatickému umění se tato díla jenom stěží přibližují. Na druhé straně jsou zde vyspělá díla, která nepotřebují ke svému „místu na slunci“ medializované hvězdy. Co



potřebují, je vysoká profesionální náročnost všech, kteří se na realizaci podílí. A to je také případ poslední premiéry Městského divadla v Brně, kde zazněl „Mozart!“ jako třináctá česká a třicátá premiéra vůbec, za pětiletou existenci Hudební scény MdB.

Dříve než se rozepíšu o inscenaci, musím připomenout její nešťastný začátek první premiéry. Snad to bylo dilem osudu (třináctá česká premiéra), možná po prvních třinácti minutách, jeden z hlavních protagonistů, Mozartův otec Leopold, kterého nádherně hrál a zpíval Jan Ježek, utrpěl zranění: Za scénou mu uvízla noha v těžké jevištní technice (pojizdny tzv. „stůl“) a vážně mu ji poškodila (zlomenina několika prstů). Hned byl převezen do nemocnice a do dvaceti minut (ale snad jenom do třinácti?) byl na svou roli připraven výborný alternant, Michal Šebek. Ta pauza a šok diváků, když před oponu předstoupil ředitel Moša a oznámil, co se stalo, trochu narušila plynulost prvního dějství. Ale nedá se nic dělat, úrazy se občas v divadle stávají – ono celé divadlo je dost rizikové pracoviště. Je nutné se hluboce poklonit všem, kteří tu premiéru vytvořili a dohráli, že byli vůbec schopní po tom neštěstí podat tak výborný výkon. Ale to předbíhám, takže pojďme se na Mozarta! (s vykřičníkem) podívat podrobněji.

Příběh je docela jiný, než by divák očekával. Není to Shafferův Amadeus, který tak proslavil filmového režiséra Formana. Nejde o spor Mozarta a Salieriho o přízeň císaře. Více se autoři opírají o autobiografické momenty, které lze vyčíst z dopisů Mozarta jeho otci Leopoldovi a z korespondence Amadea a Konstace či Amadea a Cecilie Webberové. U nás tyto dopisy vyšly v nakladatelství Supraphon v roce 1982. Právě díky zmíněné autentičnosti se podařilo nahlédnout mnohem hlouběji do vztahů geniálního umělce a jeho rodiny, prostředí, které ho obklopovalo, a především do vztahů Amadea a jeho otce Leopolda. Genialita a průměrnost, střídmost a obsceňnost, bezbřehá láska a egoistické vlastnictví někoho. Panská zvláště a závislost génia na ní. Poslušnost a revolta. Hluboká láska a povrchnost. Člověk by řekl: Samá juxtapozice. Samé protiklady. Voda a oheň, meč a chléb.

Nutno se ještě zmínit o drobnosti, která příběhu hodně pomohla. Je to postava mladičkého Mozarta, jakéhosi „porcelánového človíčka“, který je stálým svědkem Amadeova života. A Mozart, když mu je úzko, nebo naopak abnormálně veselo, vždy, když prochází nějakou klíčovou situací, se k tomu dítěti přimkne, větší-

nou nonverbálně komunikuje se svým alter ego. Je to šikovně vymyšlené, správně používané a významně obrazotvorné. Protože co je vyřčeno do poslední tečky, to přestává být zajímavé. A divák se v mnohých momentech ptá: Proč si Mozart toho chlapečka přivínal právě teď? Je to radost? Úzkost? Nebo snad osamělost?

Těmito otazníky se dostáváme k nastudování díla. Začíná to překladem, přesněji příběžným libreta Michaela Kunzeho. Již téměř kmenový překladatel Městského divadla, Michael Prostějovský, to udělal opravdu citlivě, režisér měl na čem stavět. Netuším, jaký na tomto výsledku mají podíl dramaturgové, Klára Latzková a Jan Šotkovský, ale divadlo je vždy týmové dílo a tak se neptejme, kdo toho kolik udělal. Text byl připraven vzorně, stejně jako fakty naplněný bulletin, pod kterým je také podepsán pan Prostějovský.

Režisér Stano Slovák, absolvent herectví a potom režie na brněnské JAMU, má za sebou na prknech Hudební scény již tři inscenace. Je docela zajímavé srovnat Slovákovo herectví a režii. Jako muzikálový herec je dynamický, impulsivní, s vypracovanou pohybovou kulturou, expresivním herectvím a bohatě posazeným hlasem, se slušným rozsahem. Jako režisér je najednou jiný. Precizně se věnuje temporytmu inscenace, nikam nespíchá, situace si vychutnává. Pokud v muzikálu Malované na skle byla jistá staticčnost tak trochu překážkou, v pohádce Sněhurka již třeba jemné hrátky trpaslíků krásně rezonovaly právě díky promyšlenému tempu příběhu. V Mozartovi se ukázal naplno otenený promyšlený přístup s propracovaným tempem, včetně jeho změn. Slovák sice vychází z hereckého přístupu k režii, jsouc sám hercem, ale je zároveň vnímavým dirigentem stavby mizanscén, když je to zapotřebí, nespěchá, nechá situaci doznít, aby měla odpovídající emocionální resonanci. Režii velmi pomáhá krásná a promyšlená scéna Jaroslava Milfajty. Již jsme zvykli z Městského divadla nebo i z brněnského Národního divadla, že jeho scénografie je vždy plná nápadů a především funkčnosti. Vždy dává režisérovi spoustu možností. Tak tomu je také v muzikálu „Mozart!“. Velké červené plochy se roztahují do stran i vertikálně, tvoří sérii „kukátek“, kterými vnikáme dovnitř jeviště. Stačí potom pár náznaků, abychom vnímali iluzi prostředí z období klasicizmu. Milfajtova scéna současně dává zazářit kostýmům Andrey Kučerové. Promyšlená škála barev a tvarů krásně doplňu-

*Pokračování na straně 34*



*S Jánem Jackuliakem*



*S Pavlou Vítázkovou  
v komedii Večer třikrátlový,  
režie: Roman Polák*



*S Evou Jedličkovou  
a Martou Prokopovou  
v operetě Mam'zelle Nitouche,  
režie: Gustav Skála*



*V muzikálu Cabaret,  
režie: Stanislav Moša*



*S Martou Prokopovou  
v operetě Mam'zelle Nitouche,  
režie: Gustav Skála*



*S Terezou Martínkovou  
v muzikálu Cabaret,  
režie: Stanislav Moša*



*S Janikou Kolářovou  
a Smolje Urošem  
v muzikálu Cabaret,  
režie: Stanislav Moša*



*S Aidou Smrekar, Evou Hrbáčkovou  
a Terezou Martínkovou  
v muzikálu Cabaret,  
režie: Stanislav Moša*



## SALON MdB HANA KOVÁŘIKOVÁ



*V muzikálu Cabaret,  
režie: Stanislav Moša*

*S Petrem Gazdikem  
v komedii  
Večer tříkrálový,  
režie: Roman Polák*



je sytě červené pozadí pohyblivých paravánů a sufit. Jediné, s čím jsem se tak docela neztožnil, bylo současné džínové kostýmování Mozarta. Myslím, že bylo dost jiných výrazových prostředků, které by ho determinovaly jako člověka z masa a kostí, jako génia a rebela, který mohl žít stejně v osmnáctém století, jako v století dvacátém prvním. Právě že to nedělá kostým, ale život. Způsob žití. Proto mi ta nadbytečná popisnost trochu překážela. Je to snad jediná výhrada, kterou ke kostýmům – tedy přesněji asi k režijnímu výkladu muzikálu, mám.

Popisovat herecké, pěvecké a taneční umění v Městském divadle v Brně je vždy „problém“. Protože člověk musí stále a opakovaně tleskat nadšením a věčně opakovaná chvála se již stává nudnou. Je tomu vsuktu tak. Sborové scény v tomto muzikálu nejsou jednoduché. Proto klobouk dolů k jejich nastudování (sbormistr Karel Škarka). A to ještě museli sboristé tančit, hybat se v dost vyčerpávajícím tempu (choreograf Igor Barberič)...

Inscenace má dvojité až trojitě obsazení, přičemž není zde nějaký klíč, že by to první obsazení bylo lepší než druhé či třetí. Počítá se s pružným výběrem protagonistů pro jednotlivá představení podle toho, jak je kdo časově vytížen, jak je disponován zdravotně atd. Práce na inscenaci byla tedy dvojí, trojnásobná, což režii život nijak neulehčilo, navíc bylo dílo nastudováno v rekordním čase. To svědčí o skutečně promyšleném managementu celého „divadelního stroje“. Klobouk dolů, klobouk dolů.

Na první premiéře jsem viděl výběrného Dušana Vitázka jako Mozarta. Byl to opravdu současný kluk, rebel, drzoun a excentrický talent. O Mozartu-otci jsem se již zmínil. Protože na začátku hrál a zpíval Jan Ježek, potom po jeho zranění Michal Šebek, bylo možné porovnávat. Ježek byl robustnější. Hlasem i výrazem. Na druhé straně Šebek citlivější, s nuancemi nálad a postojů. Na tomto drobném srovnání jsme měli (bohužel kvůli úrazu) možnost vidět režijní práci Stana Slováka. Onu opravdu vychází z hereckého naturelu, z osobnosti herce. Netvoří postavu „přes kopírák“. Tím náročnější je práce s několika alternacemi. Další výraznou postavou byl Hieronymus Colloredo Petra Gazdíka. Má skutečně krásný hlas a sugestivní výraz. Stálíci Městského divadla jsou děvčata – vlastně dámy muzikálu. Johana Gazdíková v roli Konstace, Markéta Sedláčková jako baronka Waldstaffen, Svetlana Slováková jako Josefa Weberová. Každá má jinou barvu hlasu, trochu

jiné výrazové prostředky, nikdy však nezklamou, jsou své a současně bohatě naplňují své role.

V obsazení můžeme takto dál listovat a opětně chválit. Městské divadlo v Brně nemá špatné herce. Nezná většinou falešné tóny a nemá toporné tanečníky. Je to profesionální tým, kterému v hudební oblasti „velí“ zkušený dirigent. Na první premiéře to byl František Šterbák. V tomto díle dirigent nemá jednoduchou pozici. Typické muzikálové melodie, orchestr a sbory se mísí s klasicizmem. Nastupy zpěvních partů jsou někdy dosti nečekané, někdy je takový tercet hodně komplikovaný a divák – posluchač – vnímá jenom celek. Ale muzikanti, zpěváci, dirigent? Ti musí mít ve složitě komponici jasno vždy a prvním zákonem musí být přesnost. Snad to již píše potřetí, ale opět: Klobouk dolů!

Takže se můžeme dopracovat k závěrečnému hodnocení: Muzikál, či muzikálové drama „Mozart!“, je další kvalitní inscenací Hudební scény MdB. Je také významným dramaturgickým počinem a je dobrou vizitkou startu režiséra Stana Slováka k realizaci děl tzv. velkého světového muzikálu.

Peter Stoličný,  
musical-opereta.cz, 8. 10. 2009

**BRNĚNSKÝ MOZART! SE AUTORŮM LÍBIL**  
**Autoři muzikálu Mozart!, uváděného od víkendových premiér Městským divadlem Brno (MdB), libretista Michael Kunze a skladatel Sylvester Levay vyjádřili před novináři spokojenost s brněnským nastudováním.**

„Je to zdařilá adaptace. Oba se soustředíme na reakce diváků, na jejich emoce. Máme pocit, že publikum od začátku do konce reagovalo, bylo vtaženo do hry,“ prohlásil Levay.

Provedení MdB v režii Stano Slováka bylo plné fantazie, skladateli se také líbil výkon ansámblu i orchestru. Oba autoři viděli druhou, nedělní premiéru. Levay se chce ještě vrátit, aby viděl jiné alternace.

O muzikálu Mozart! hovoří jako o velmi náročném, komplikovaném.

Kunze prohlásil na adresu inscenátorů: „Vy jste Mozarta znovu vzkřísili!“ A pokračoval, že publikum má jakýsi odstup k Mozartovi, zatímco tento muzikál se ke slavnému skladateli přibližuje. „Na scénu nepřivádíme génia, nýbrž člověka. A to se ve vaší inscenaci podařilo, publikum pochopilo, že génius může být někým ovládan, děje se to stále“, pokračoval spokojený Kunze.

Kunze uzavřel své vystoupení, jak uvedl, provokativním tvrzením, že totiž jedinou živoucí formou hudebního divadla současnosti je muzikál.

*Jan Trojan, Právo, 7. 10. 2009*

## **SCÉNA MUZIKÁLŮ SLAVÍ A ČEKÁ 555 555. DIVÁKA**

Na zítřejší návštěvu muzikálu Mozart! na Hudební scéně Městského divadla Brno jeden šťastlivec nezapomene. Po představení bude vylosován 555 555. divák a ten získá čtyřdenní zájezd do Londýna. Výherce navštíví v britské metropoli dva muzikály podle vlastního výběru.

„Touto akcí si připomeneme pětileté výročí od otevření naší hudební scény,“ uvedla mluvčí od divadla Lucie Broučková. Jedno z nejmodernějších divadel v zemi za tuto existenční pětiletku připravilo třicet titulů. Vůbec nejnavštěvovanější je v sále pro 680 lidí muzikál Čarodějky z Eastwicku, který dosud vidělo 70 643 diváků a bylo uvedeno 107 repríz. „O inscenaci je takový zájem, že na ni stále vede komerční oddělení pořadník,“ dodala Broučková. V Čarodějkách se navíc od 18. října na jeviště vrátí Alena Antalová po roční pauze na mateřské dovolené. Nejnákladnější byl na jubilející scéně výpravný muzikál Miloše Štědroně a Milana Uhdeho Nana. Inscenace podle ekonomického náměstka Lubomíra Spáčila přišla na téměř tři a půl milionu korun.

*(mlk), MF Dnes, 8. 10. 2009*

## **ZÁJEZDOVÁ EVITA Z BRNA BODUJE V ZAHRAŇICÍ**

Letní prázdniny jsou přesně ve své polovině, přičemž česká muzikálová a operetní scéna se v tomto období soustředila jen do několika málo festivalových a open air produkcí. Jak jsme si na několika příkladech v předchozích článcích uvedli, v zahraničí je to obvykle jinak a producenti se snaží vytěžit maximum nejen z turistického ruchu, ale zároveň i z hojnějšího prostoru pro volnokulturní aktivity domácích obyvatel. Této skutečnosti velmi obratně využívá i management Městského divadla v Brně a vysílá své umělce tradičně do nejrůznějších koutů Evropy.

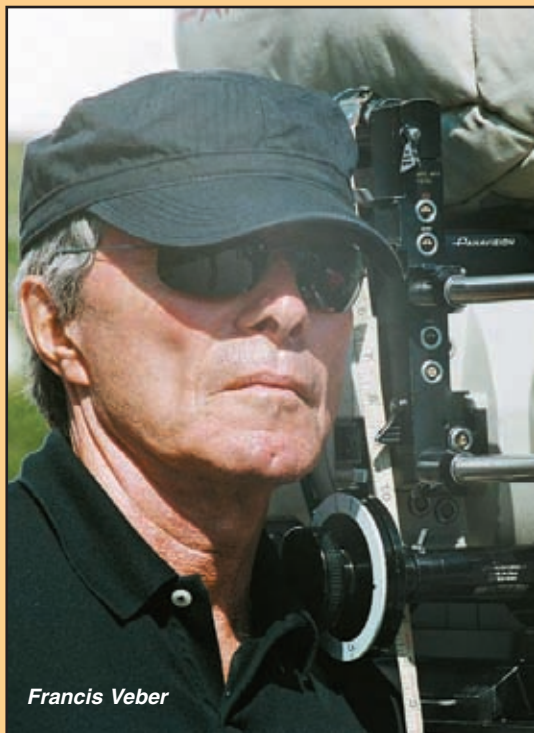
Toto léto se MdB představuje v zahraničí zejména zájezdovou verzí muzikálu Evita v režii svého ředitele Stanislava Moši (jedná se o jinou inscenaci, než kterou uvádí Brňané na své domovské scéně v režii Pavla Fiebera). Dekorace vznikly v brněnských dílnách a na nastudování pracoval osvědčený Mošův tým – dirigent Karel

Albrecht, choreograf Vladimír Kloubek a kostýmní návrhářka Andrea Kučerová. Většina sólistů pochází z různých evropských států a role jim byly nabídnuty na základě náročného konkursu v Mnichově. Náš stálý spolupracovník doc. Peter Stoličný, který toto nastudování zhlédl ve Vídni, mj. pro náš magazín 10. listopadu 2008 napsal:

„Brněnské umělci vytvořili zájezdové představení Evity na vysoké umělecké úrovni. Výborná souhra brněnského orchestru a jeho dirigenta se sólisty a sborem, promyšlená mizanscéna i herecké výkony pod Mošovým vedením. Náročné svícení a souhra světla a hudby, celkový dojem vynikající, odměněný zasloužilým potleskem.“

Jak nám sdělila tisková mluvčí MdB paní Lucie Broučková, jedním z míst, kam se soubor s radostí vrací, je festival v lucemburském městě Wiltz. „Festival de Wiltz byl založen už v roce 1953 v přírodním amfiteátru s impozantní kulisou lucemburského zámku v pozadí. V průběhu let prošla aréna několika modernizacemi, jednou z nich bylo např. nezbytné zastřešení jeviště v případě deště. Neměnnou zůstává kapacita hlediště, odjakživa se tu dá hrát pro bezmála tisíc diváků. Každé léto se po několik dní představují ti nejlepší. Divadla, známé orchestry, slavní umělci. Na programu je vždy hudba. V jakékoli formě. Hraje se tu klasika, jazz, opera i muzikál. Akustika patří v amfiteátru k nejkvalitnějším na světě, a tak si tu každý fanoušek hudby přijde na své,“ upřesňuje Lucie Broučková. V lucemburském Wiltzu se Evita hrála celkem třikrát od 24. do 26. července. Všechny reprízy byly vyprodány a publikum vždy odměnilo své herce dlouhotrvajícím aplausem vstoje. „Městské divadlo Brno je skvělou obchodní značkou. Na našem festivalu hraje již po šesté a nikdy nemělo problém najít své diváky. Stanislav Moša má neuvěřitelný smysl pro výběr herců. Jsou znamenití po stránce herecké, pěvecké a zároveň jsou to úžasní tanečníci. To se pak prodává samo“, podotkl tiskový mluvčí festivalu Joss Scheer. Svou jízdu po Evropě muzikál Evita Lucemburskem neskončil. Inscenaci čeká ještě dalších osm představení v německých městech a dvě v italském Bozeno. Tato etapa turné bude ukončena posledního srpna v Xantenu na festivalu Sommerfestspiele 2009. Zajisté tam sklídí podobný úspěch jako v Lucembursku.

*Vítězslav Sladký,  
Musical-opereta.cz, 31. 7. 2009*



Francis Veber

## Francis Veber BLBEC K VEČEŘI

Jestli máte pocit, že autora mimořádně úspěšné komedie *Blbec k večeři* vůbec neznáte, patrně se mýlíte. Dnes již dvaasedmdesátiletý filmář a příležitostný dramatik je coby autor scé-

ván rytířem Řádu Čestné legie a rytířem Národního řádu Za zásluhy.

Pro jeviště napsal všehovšudy čtyři hry. Nicméně jeho fraška *Le Dîner de cons* (Blbec k večeři, jak zní název českého překladu) se stala mezinárodním «hitem»; od roku 1993, kdy byla ponejprv uvedena na prknech pařížského Théâtre des Variétés, přináší potěšení divákům ve stáncích Múzy Thálie celého světa - od Venezuely po Japonsko. A v roce 1998 Veber svou hru přivedl na plátna kin. Rovněž filmový *Blbec k večeři* se setkal s mimořádným diváckým ohlasem (více než devět milionů prodaných vstupenek jen ve Francii) a autorovi vynesl prestižní ocenění v podobě Césara a Lumièrovy ceny za nejlepší scénář.

Skupinka dobře situovaných přátel pořádá každou středu večeře, při kterých soutěží, kdo z nich s sebou přivede většího blbce. Ne mentálně postiženého, jen člověka zdánlivě prostšího, enormně zapáleného pro něco, co tihleti výtečníci z lepší společnosti pokládají za pitomost. Bohorovný suverén, vydavatel Pierre Brochant cítí, že tentokrát by mohl zvítězit. Sehnal totiž výjimečný exemplář: Françoise Pignona, účetního z daňového úřadu, človíčka zhoubně otravného sklonem vyprávět o svém koníčku - o stavbách ze sirek. Jenže Brochant je stížen bederním ústřelem, a tak neschopen valného pohybu skončí s Pignonem u sebe doma. Navíc mu manželka zavolá na záznámník, že ho opouští. Dobrosrdečný Pignon se mu snaží všemožně pomoci, a svou zkáznosnou účastí rozpoutá kolotoč bláznivých situací. Večer s Pignonem se Brochantovi stává noční můrou: nejenže se mu rozpadá manželství, ale do bytu se vtírá jeho milenka a nebezpečně tu čmúchá Pignonův kolega, daňový kontrolor Kůň... V báječné směsi komediálního a «tragického» nabývá vrchu absurdní situace a ve vzduchu se vznáší otázka, kdo jsme my a kdo jsou ti, které máme za «blbce»?

Nudíte se? Zapomeňte na mývala a dejte si *Blbce k večeři!* Na jevišti Městského divadla Brno toto výživné menu servíruje režisér **Zdeněk Černín**: ve scéně **Jana Duška**, v kostýmech **Alice Laškové** a s hudbou **Davida Rottera**. Hlavní chod jistí herecké výkony **Erika Parduse** (François Pignon), **Lukáše Hejlíka** (Pierre Brochant), **Pavly Vitázkové** (Brochantova manželka), **Alana Novotného** (Brochantův přítel), **Martina Havelky** (Kůň) a **Patrika Bořeckého** (doktor Archambaud).

**Premiéra: 12. prosince 2009 na Činoherní scéně MdB.**  
**Silvestrovská premiéra: 31. prosince 2009 tamtéž.**

Beatrix Křížová, Jiří Závist

# PŘIPRAVUJEME

náře podepsán pod tak slavnými komediálními snímky ze sedmdesátých let, jako jsou *Velký blondýn s černou botou*, *Návrat velkého blondýna* nebo «belmondovka» *Muž z Acapulca*. S tváří «velkého blondýna», svérázného komedianta Pierra Richarda, jsou spjaty i první autorové filmy Francis Vebera - smutná komedie *Hračka* a volná trilogie *Kopyto*, *Otec a otec*, *Uprchlíci*, v níž excentrický komik vytvořil spolu s Gérardem Depardieuem pozoruhodně kontrastní duo. Z Veberových novějších filmových triumfů připomeňme alespoň komedii *Drž hubu!* o bláznivých příhodách nemluvného gangstera a užívaného zlodějčka, jimž propůjčili svůj herecký um Jean Reno a Gérard Depardieu. Francis Veber dnes platí za jistotu francouzské filmové komedie. Za kulturní přínos byl jmeno-



Společnost REXEL CZ, s.r.o., připravila pro své významné obchodní partnery slavnostní večer v Divadle ABC v Praze s hostujícím Městským divadlem Brno, v jehož podání diváci zhlédli vynikající komedii Charleyova teta. Navázala tím na tradiční prosincová setkání v Brně a nabídla i zákazníkům, kteří jsou od Brna více vzdáleni, tento nevšední divadelní zážitek. Rovněž soubor Městského divadla Brno, se kterým společnost REXEL CZ, s.r.o., velmi ráda navázala partnerství, si užil v Divadle ABC "prken", na kterých se tato komedie úspěšně hrála několik let v hlavní roli s Lubomírem Lipským. Ohlasy diváků však jasně ukázaly, že představitel hlavní role, „náš“ Igor Ondříček, v ní vyniká přinejmenším rovnocenně. Partnerem této společenské akce REXEL CZ, s.r.o., byly společnosti PRAKAB PRAŽSKÁ KABELOVNA, a.s., EATON Elektrotechnika, s.r.o. a T-Mobile Czech Republic, a.s.



**REXEL CZ, s.r.o.,  
a Městské divadlo Brno  
v Divadle ABC,  
Praha 22. října 2009**





Náklad 7 000 ks  
Titulní strana:  
Propagační plakát  
silvestrovského představení  
Foto: jeř Kratochvil

# XIII. PLES OLYMPIONIKŮ A SPORTOVČŮ

VE SPOLUPRÁCI  
S MĚSTSKÝM DIVADLEM BRNO



15. ledna 2010 od 19.00 hodin  
Best Western Premier Hotel International Brno



ČESKÝ KLUB  
OLYMPIONIKŮ

**PŘEDPRODEJ VSTUPENEK:**  
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO, Lidická 16, 602 00 Brno  
REKLAMNÍ AGENTURA REALMEDIA, Bellova 1, 623 00 Brno

**BLIŽŠÍ INFORMACE:**  
[www.realmedia.cz](http://www.realmedia.cz) nebo tel.: 547 212 828



# PROBUZENÍ JARA

Libreto a texty písní Hudba

**STEVEN SATER DUNCAN SHEIK**



Překlad  
**Jiří Josek**

Režie  
**Stanislav Moša**

V hlavních rolích  
**Jiří Mach**  
**Svetlana Slovákova**  
**Ivana Skálová**  
a další

MUZIKÁL NA MOTIVY HRY FRANKA WEDEKINDA